

אורות (מצד) אי"א

מודין (מצד) אבא

מודין (מצד) אימא

כלים די"א (עבור השפעת דמעת אבא ומעת אימא - כנפוד)

שורשי המו' עתיק נוק' דעתיק א"א נוק' דא"א	בינה דחו"ב חו"ג דאבא יוד הי ויו יוד הי ואו יוד הא ואו יוד הה וו	גבורות דחו"ב חו"ג דאבא אלף הי וו הי אלף הה וו הה אלף הא וו הא אלף הה וואו הה	חסדים דחו"ב חו"ג דאבא אלף הי ויו הי אלף הי ואו הי אלף הא ואו הא אלף הי וו הי	חכמה דחו"ב חו"ג דאבא יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
--	---	--	--	---

שורשי המו' עתיק נוק' דעתיק א"א נוק' דא"א	בינה דחו"ב חו"ג דאימא אלף הי יוד אלף הי יוד אלף הא יוד אלף הה יוד	גבורות דחו"ב חו"ג דאימא אלף הי וו אלף הה וו אלף הא וו אלף הה וואו	חסדים דחו"ב חו"ג דאימא אלף הי ויו אלף הי ואו אלף הא ואו אלף הי וו	חכמה דחו"ב חו"ג דאימא אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה
--	---	---	---	---

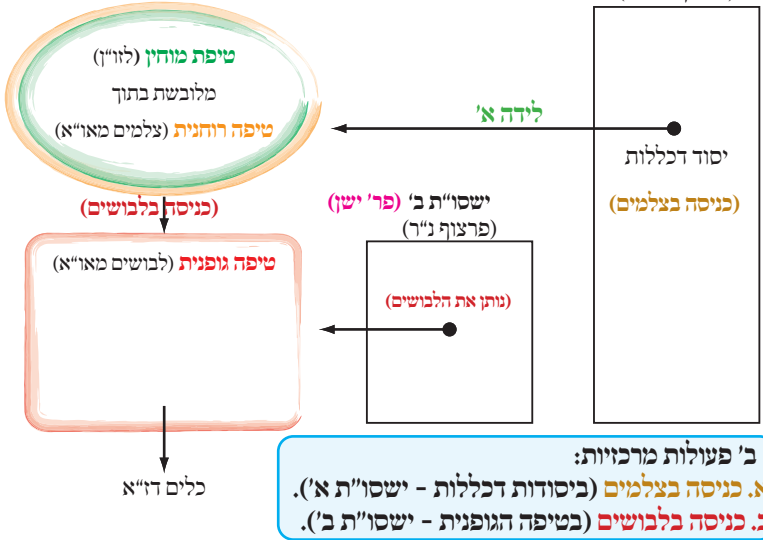
אלמים/לבושים דבושים דבינה דאבא יוד הי ואו הי	אלמים/לבושים דבושים דגבורות דאבא יוד הה וו הה	אלמים/לבושים דבושים דחסדים דאבא יוד הא ואו הא	אלמים/לבושים דבושים דחכמה דאבא יוד הי ויו הי
אלמים/לבושים דבושים דבינה דאימא אלף הי יוד הי	אלמים/לבושים דבושים דגבורות דאימא אלף הה יוד הה	אלמים/לבושים דבושים דחסדים דאימא אלף הא יוד הא	אלמים/לבושים דבושים דחכמה דאימא אלף הי יוד הי

ג' כלי בינה דו"א אלף. אלף הא. אלף הא יוד. אלף הא יוד הא אלף הא יוד הא אהיה	ג' כלי דעת דו"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה יוד הה וו הה	ג' כלי חסד דו"א יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא יוד הה וו הה יוד הה וו הה	ג' כלי חכמה דו"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
ג' כלי גבורה דו"א יה אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם יהוה	ג' כלי ת"ת דו"א יוד הא ואו הא ייה יהו יהוה יהוה	ג' כלי חסד דו"א יוד הא ואו הא ייה יהו יהוה יהוה	ג' כלי חכמה דו"א יוד הי ויו הי ייה יהו יהוה יהוה
ג' כלי הוד דו"א אדני א צבאו צבאות אות	ג' כלי יסוד דו"א יאהדונהי שיין. שיין דלת. שיין דלת יוד שיין דלת יוד	ג' כלי חסד דו"א ייה יהו יהוה ייה יהו יהוה ייה יהו יהוה	ג' כלי חכמה דו"א ייה יהו יהוה ייה יהו יהוה ייה יהו יהוה

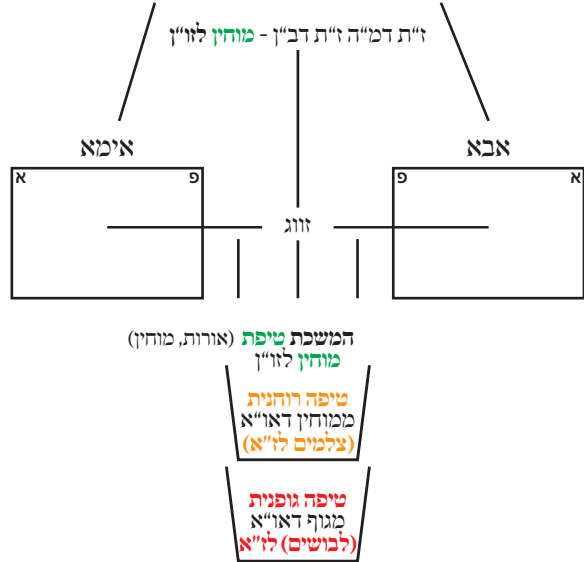
סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

ב פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

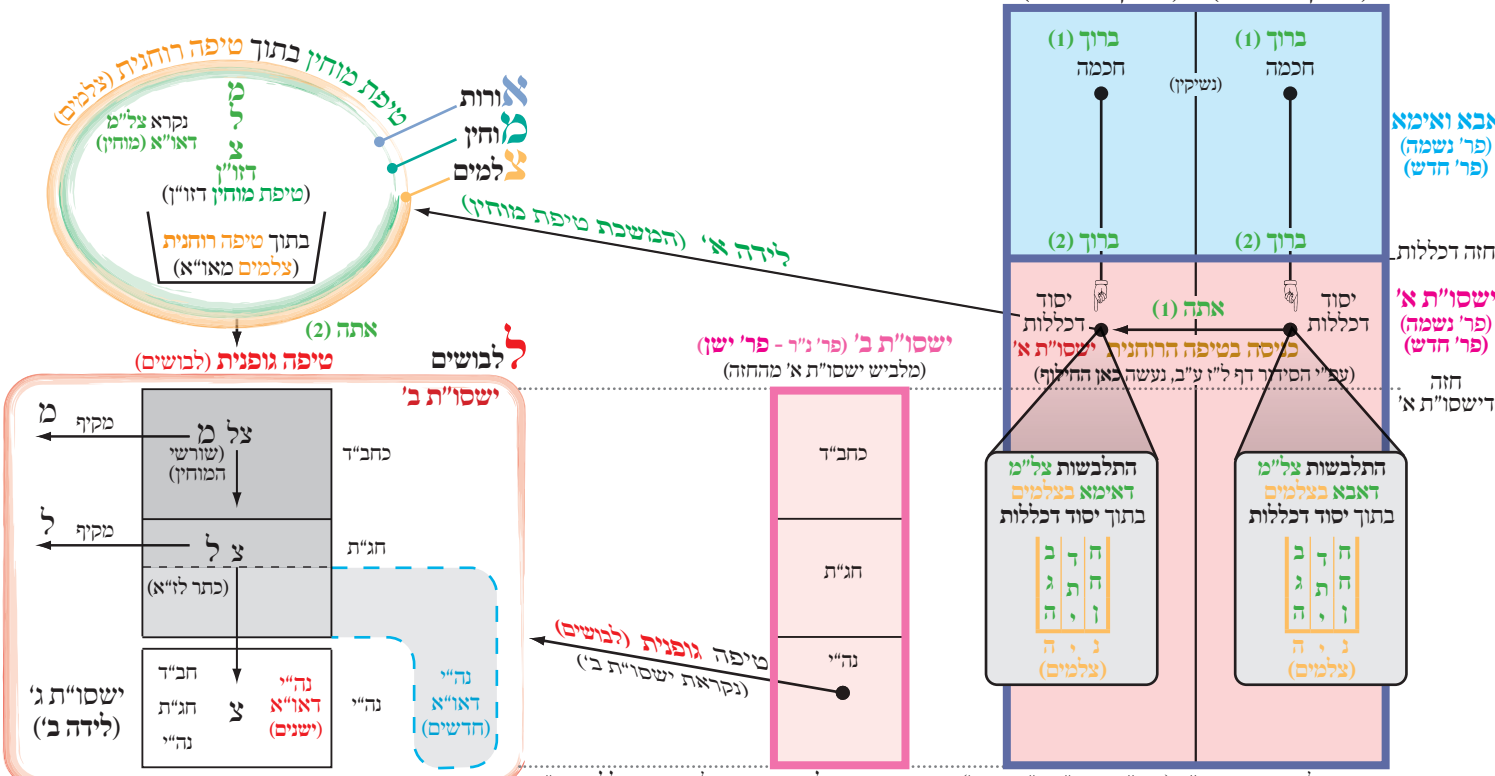

א ע"י ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'. ע"ב ס"ג דא"ק / כתר עליון

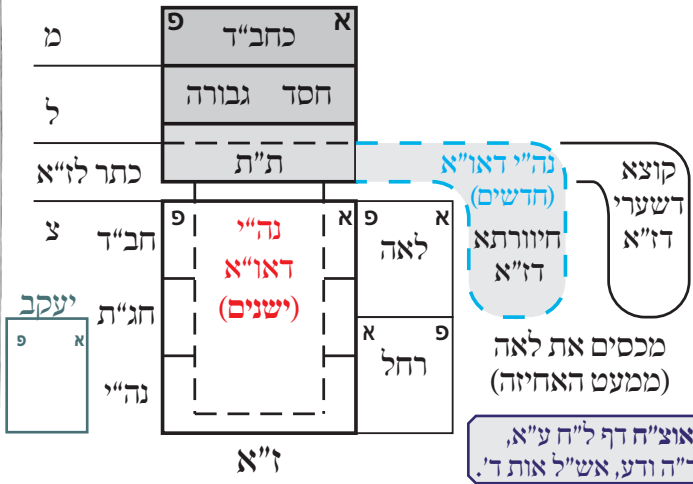

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

או"א (טיפה גופנית - נקראים ישסו"ת ב')

כלים

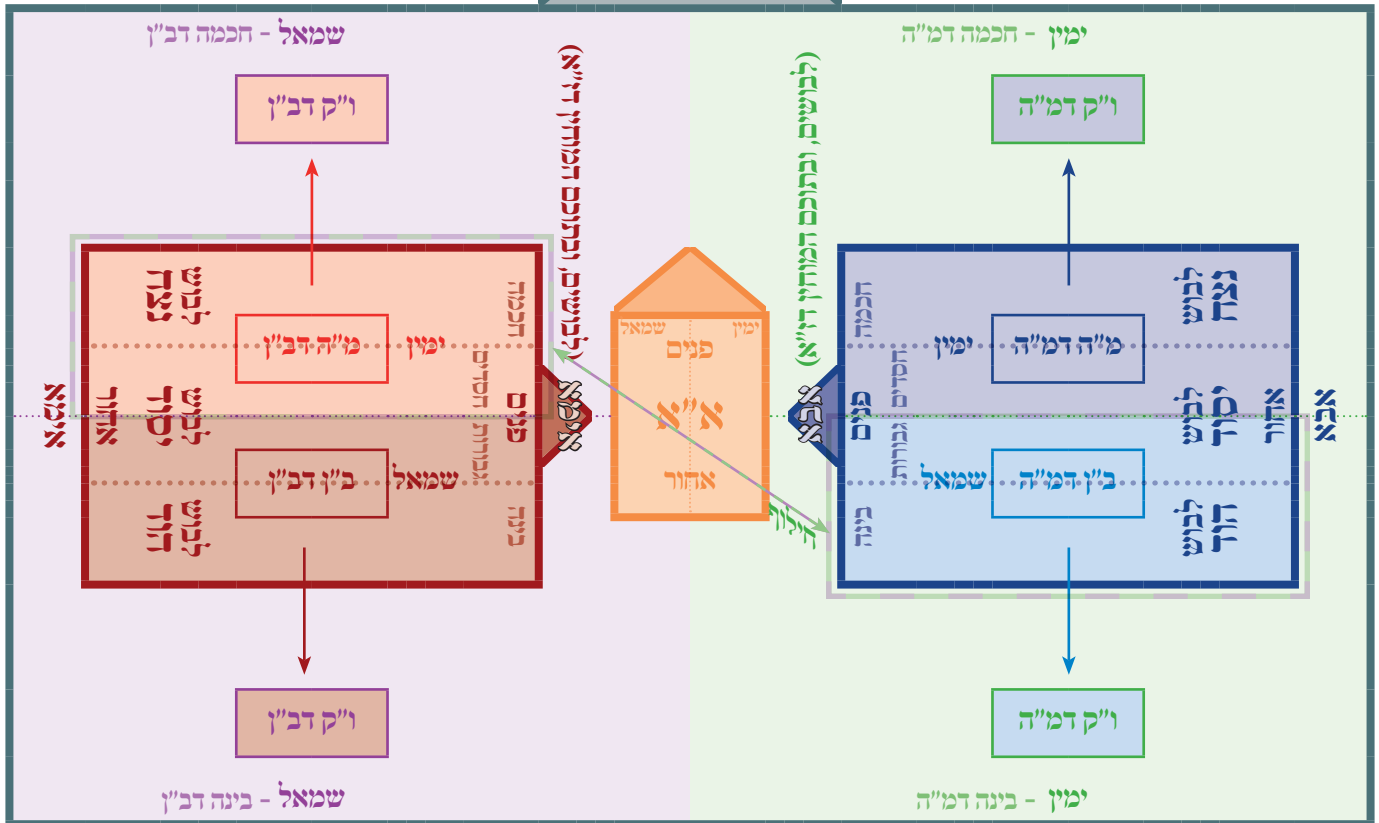
הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

שרטוטים כלליים
סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

חלקות היום (24 שעות)
(נה"ש דף כ"ב רע"ג)

מקורות
ענ"ה דף י"ב ע"ב אות ט"ז.
נה"ש דף כ"ג ע"ד ד"ה וידוע, כ"ב ע"ג ד"ה כי.
בניהו בן יהוידע (בסוף) ק"ש עה"מ דף ב' ד"ה המפיל.
סידור ח"א דף מ"ג ע"א ד"ה המעביר.

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן (בהיכל אהבה דבריאה) בקריאות שמע השונים (אחור) - בימות החול

מקום המשכה	ו"ק גדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י)	ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י - תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד דז"א בג' תיבות אלפי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד דז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת דז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקרא נוק' בתיבת שמע

נקרא יש"ס

נקרא תבונה

כתובת של המשכת המוחין דקטנות לזו"ן בק"ש* (פרטות דכללות - לצרף)

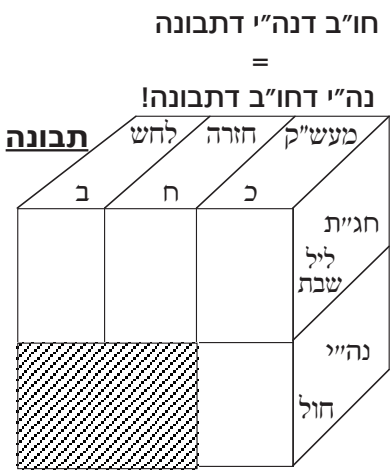
ק"ש	כתובת פרטית דנוק' (בתיבת שמע)	כתובת פרטית דז"א (בתיבת ישראל)	כתובת כללית* (בתיבות שמע וישראל)
יוצר	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דיש"ס
קרבנות	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה ודנה"י דיש"ס
ערבית	נה"י	כחב"ד חג"ת	דנה"י דיש"ס
על המיטה	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה

מקורות
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד ע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
נה"ש דף י"ז סע"ג, י"ז ע"ד ד"ה גם, י"ח ע"ד ד"ה והנה.
ע"ח ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

* יש לצרף את הכתובת הכללית לכתובת הפרטית, עבור ז"א ועבור נוק'.

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"פ יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"פ</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"פ</p>	<p>חזרה</p> <p>מקו"פ</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>מעש"ק</p> <p>מקו"פ</p>

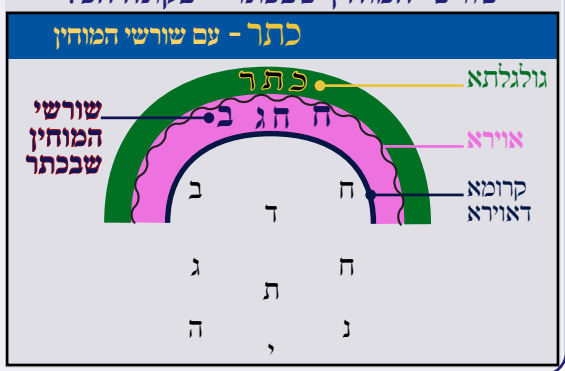
עיוור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י	א"א	א"א
חכמה יעקב רחל בינה	חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	אבות	חכמה	א"א	א"א
			חסדי' גבו'	מורים	חכמה	א"א	א"א
			שים שלום	הטוב שמך	חכמה	א"א	א"א
				גבורות	חכמה	א"א	א"א
				מגן אב'	חכמה	א"א	א"א

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והעניו.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל. בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ה). יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ע דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ז סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ו ע"א השד"ה אות ו'.

תיבה	בינה דכתר - שורש ב' (ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		חסדים דכתר - שורש ג' (מודים - דף ק' ע"ב)		גבורות דכתר - שורש ד' (ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)	
	(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)	
	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)
ברוך (כריעה א')	ו"ק		ו"ק (מודים אחנו לך)		ו"ק	
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר (שאתה הוא)		ג"ר	
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק		ו"ק	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר		ג"ר	

חכמה דכתר - שורש א'

תיבה	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		סיום ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן (רק שורש החכמה)	ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')		ברכת מחיה המתים האל הקדוש	ברכות י"ג ברכות אמצעיות (אחו"פ דפנים)
	אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')				אחו"פ דפנים (או"א דפנים)	אחו"פ דאח' (או"א דאח')		
	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)			אימא (אח')	אבא (פנים)		
ברוך (כריעה א')	ו"ק (דחיה לו"ק)		כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.	כניסה של כל שלושת הצלמים בעצמות בנוק' (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	ח"ן	ו"ק		דחיות לחג"ת נה"י דז"א. הארה לז"ס דנוק' (נשיקין).
אתה (כריעה ב')	ג"ר				ג"ר	חכמה לחכמה		
ה' (זקיפה א')	ו"ק				ו"ק	חכמה לחכמה	בג"ה לבניה לדעת	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר				ג"ר	חכמה לחכמה	חייבוק שמאל	
					חייבוק ימין	חייבוק אמצע		

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:
 א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (האר"ת) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה). דחיות הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השנייה. וכנ"ל בזקיפות.
 ב. בראשונה, בכריעה השנייה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבניה (ה), ולדעת, אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה). וכנ"ל בזקיפות.

מקורות:	סדור	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף ט' סע"ג.
	נה"ש	דף מ"ו ע"א אות ס"ו.
	עלי נהר	דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
שערי רחמים ח"ב		סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב.
מעיל אליהו		דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
באתי לגני ח"א		דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב), דף ע' ע"א.
שמן ששון		פתח עינים דף מ' סע"א.
אוצרות חיים		דף ל"ז השד"ה אות ו'.

א. 1. עפ"י פשט הסדור אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב חו"ג דכתר, לחב"ד חג"ת דחו"ב חו"ג דכתר ז"א.

2. שמות המוחין: יה"ו הם חו"ב חו"ג של חכמה דכתר (עתיק).

אה"י הם חו"ב חו"ג של בינה דכתר (נוק' עתיק).

אהו"ה הם חו"ב חו"ג של חסדים דכתר (א"א).

אה"ו הם חו"ב חו"ג של גבורות דכתר (נוק' דא"א).

ב. עפ"י נה"ש דף מ"ו ע"א אות ט"ו, לומדים שני דברים, וזהו פשט הכוונה בסדור:

1. במלת "אחד" נכנסים חו"ב חו"ג דכתר (ארבעת השורשים, כל שורש נכנס ישר למקומו).

2. יש היפוך בכתובת בטבלה (סדור דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (עתיק), ולא המור

הימני, שזה חכמה דחו"ב חו"ג, דהיינו החכמה של ארבעת השורשים.

ג. עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חו"ג דכתר הם לחכמה דכתר, ומשם לבינה דכתר, ומשם לחסדים דכתר

ומשם ולגבורות דכתר.

ד. הרא"ם בענ"ה דף צ"ד ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חו"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש

דף מ"ו הנ"ל.

ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!

ומתרץ: אמנם כניסתם עפ"י דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מ"ו הם על שם סוף התהליך. וזאת

הכוונה המופיעה בסדור ב"אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.

ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:

1. מדוע במלת "האל...והנורא", "באהבה" רואים גם את מוחין של בינה וחו"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!

2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חג"ת, הרי זה נכנס כבר במלת "אחד"!

הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו דחייה לחג"ת נה"י

בלבד, ולא כניסה לחב"ד חג"ת.

ו. השד"ה מתרץ את הקושיא לשיטת הרא"ם, שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו

רואים גם את כל המוחין הנוספים.

ז. שיטת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב): ביוצר יש לכוון כניסת ארבעת השורשים לחכמה בלבד, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג,

שכל מוחי החו"ב חו"ג נכנסים לחכמה, ומשם יעברו ובכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסדור לחו"ב חו"ג

דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבות (ובערבית כלים פנימיים), ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.

ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסדור הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל-16 בחינות, והם מופיעות

במלת "אחד" ובמלות "האל...והנורא", ו"באהבה".

השד"ה מאיר בהערה צ"א את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חו"ג הכללים שעברו דרך החכמה.

ט. מע"א דף קל"ב ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.

י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע מהסדור ומשע"ה? א"כ איך זה יסתדר

עם דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?

ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חו"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דחכמה

דכתר, וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחו"ג דחכמה דכתר הפרטיים.

אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך...מגן אברהם").

א"כ יוצא שעפ"י דבריו החלוקה היא ל-64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קל"ג:

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאח' ויעלו למ"ן, יש להעלות פנים דאח' של 4 צלמים, שהם חו"ב חו"ג,

שכולם מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסדור "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכיון שכאן

ימשכו מוחי הפנים של 4 הבחינות חו"ב חו"ג דכתר, יש להעלות למ"ן את כל 4 הבחינות של פנים דאח'.

2. ב"מלך עוזר" וכו', הכניסה לנוק' תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוק' יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם

לז"א, ואז היא מתמעטת עד החוזה, אח"כ עד היסוד וכו'. אך נוק' דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החוזה וכו'. כלומר,

ברור שלכל אחד יש מהלך אחר.

יב. מע"א דף קל"ב ע"ב

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחג"ת נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עפ"י הסדור ונה"ש דף מ"ו שמכניסים ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר. והרי מדברי שעה"ב משמע שמה שנכנס במילת "אחד" לג"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק. וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה ב"ברוך" ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר.

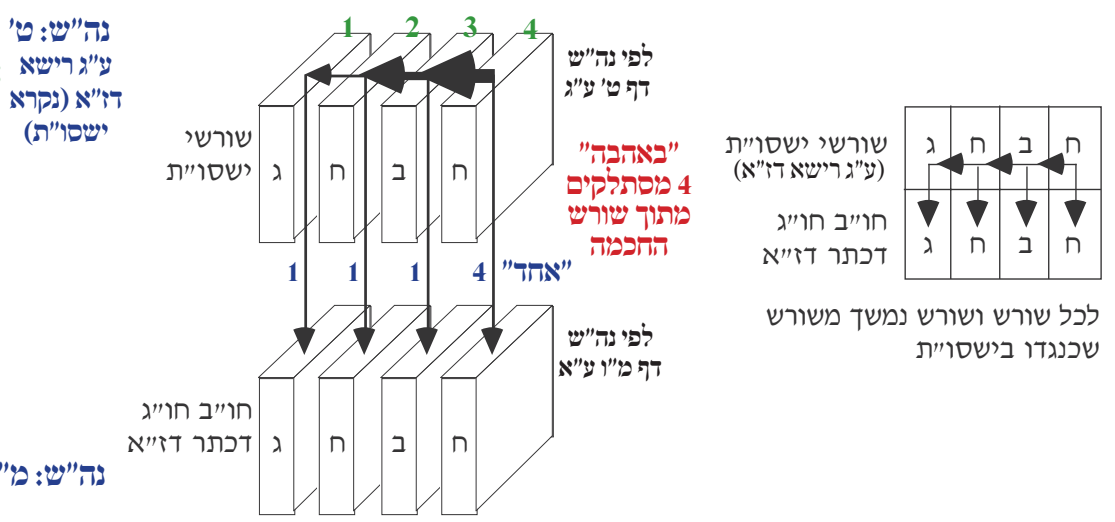
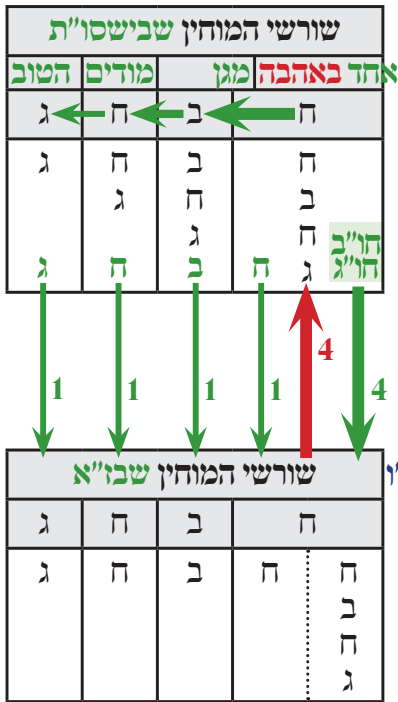
מתרין: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חו"ב חו"ג דכתר, כוונתו חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (לא כתירון השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר, להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש כתר, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מזן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל, מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחו"ב חו"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי..." הבאנו ג"ר דאימא. א"כ בהכרח הג"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הג"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. ענ"ה דף מה' ע"א: המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל. ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור ("אחד", דף מ' רע"ב) נראה שהבינה וח"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר (נה"ש דף ט' סע"ג). הגהת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב, דף מ"ח רע"א אות פ"ה): יש לקיים את נה"ש (דף ט' ע"ג) בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וח"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא.

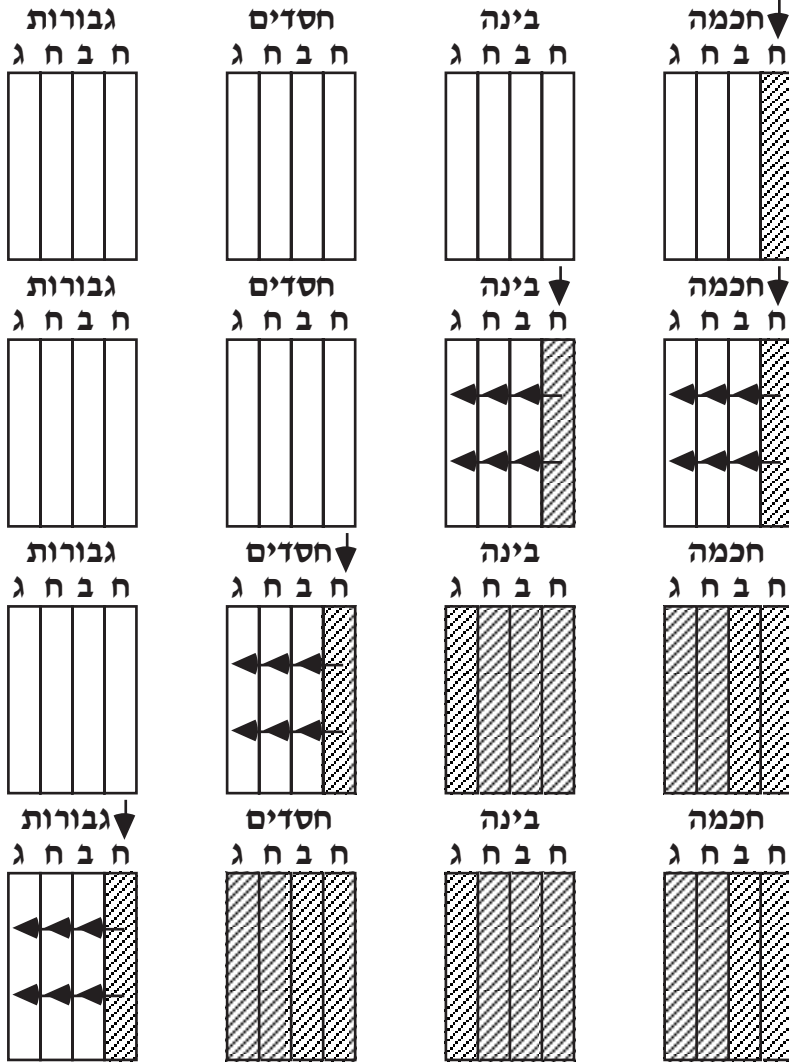
ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחו"ב חו"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה"), זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין, ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וח"ג דז"א.

יד. אוצרות חיים דף ל"ז אש"ל אות ו': עפ"י שעה"כ דף ל"ח ע"א, כל העמידה עוסקת בחו"ב חו"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נ"ר. יחוד ראשון, הוי"ה אהי"ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש". ביחוד השני, הוי"ה אלקי"ם, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממישיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טז. שע"ר ח"ב שאלה קמ"ב: מתלבט מהיכן נמשכים בינה וח"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וח"ג. ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וח"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עפ"י הגהת השד"ה הנז' בענ"ה.

שיטת השי"ש (6)

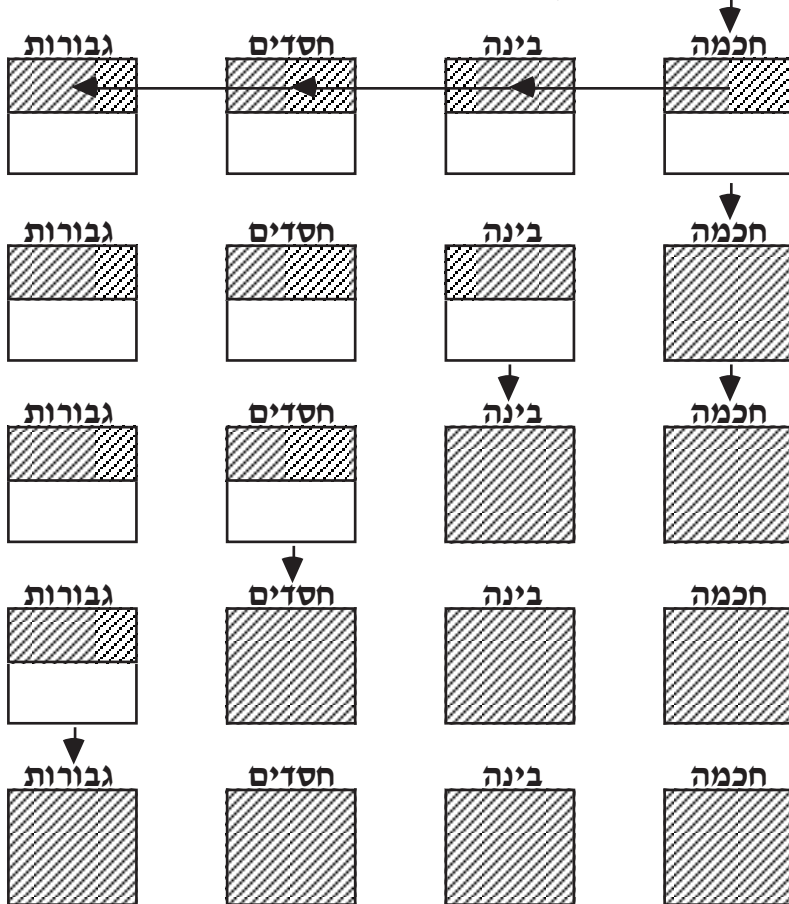
שורשי המוחין שבכתר:
במילת "אחד" נולד כל השפע של האחי דחוי"ב חוי"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עובר חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: וייק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה לייס דחוי"א (אחור).
באהבה: צלם דישיס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למיין לעי"ב ס"ג דא"ק ומביא שפע פנים לחוי"ב וחוי"ג דכתר (9).

בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דח"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נהייש טי ע"ג.

מודים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: וייק דגדלות דאימא דחוי"ב חוי"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נהייש טי ע"ג.

ברכת אבות: השלמת אחי דחכמה דכתר.

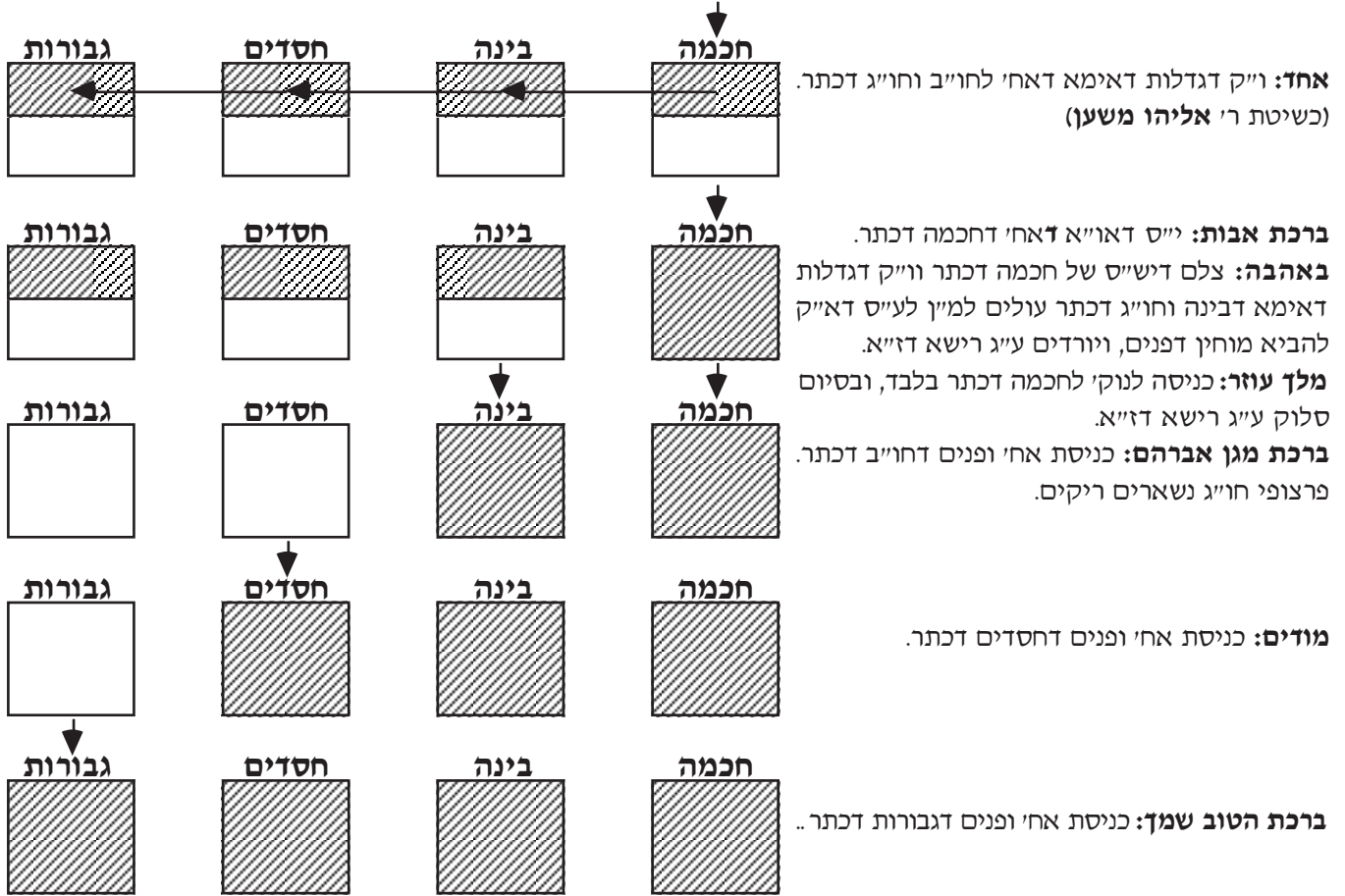
באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למיין רק עובר חכמה דכתר.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הוי"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

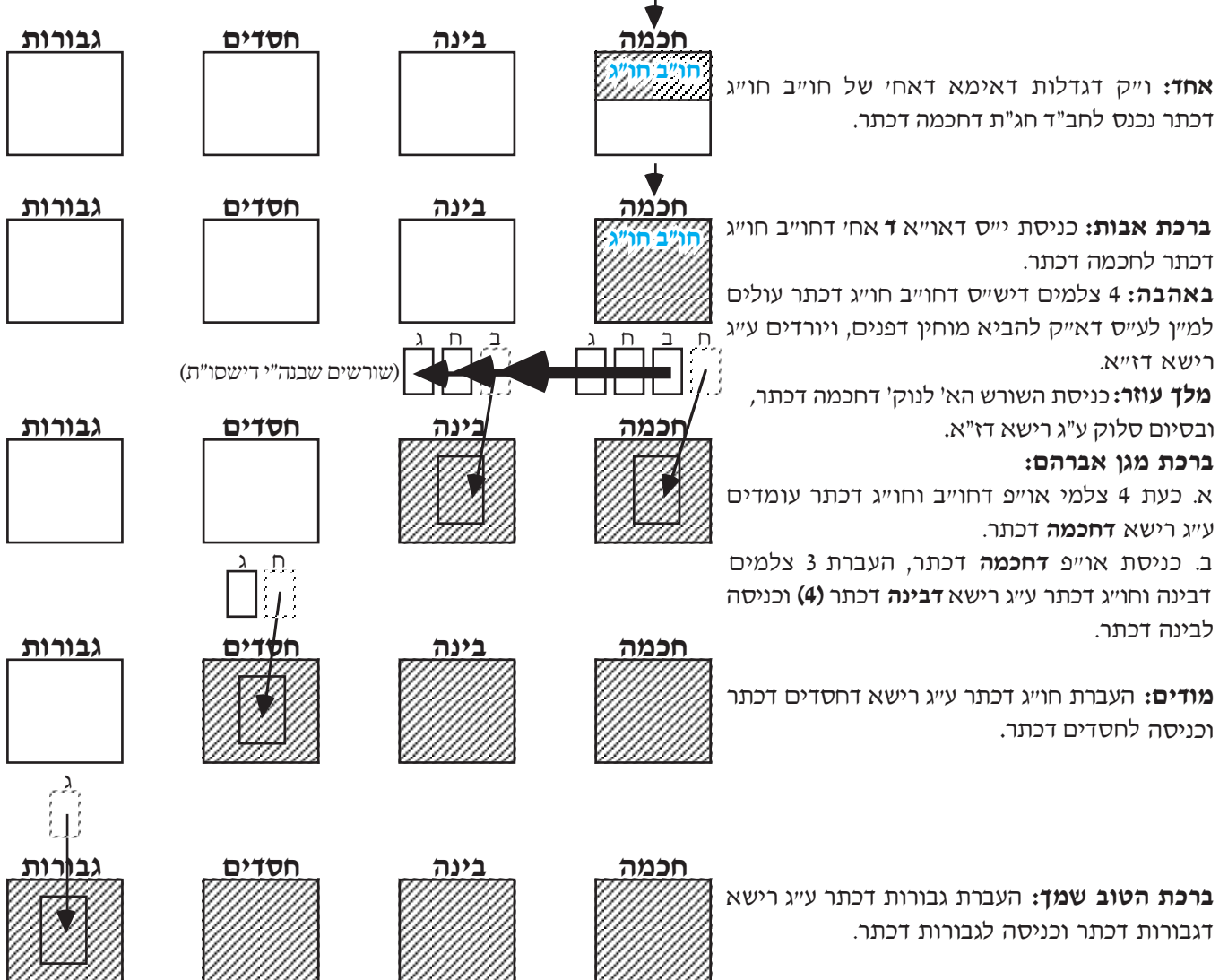
מודים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

שיטת השד"ה (7) (5) (4) (3)

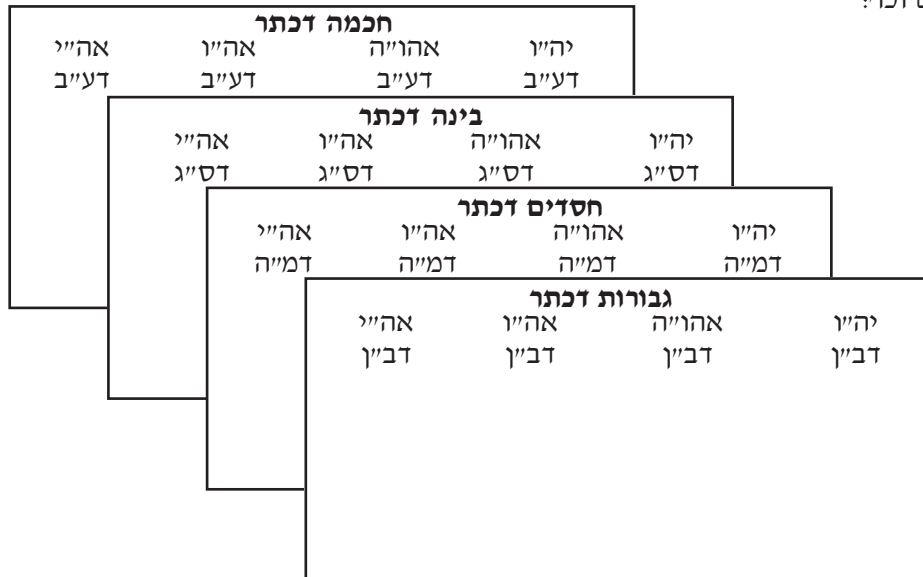
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתבנית "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו':

מ"ו ע"א

בסוף מ' ע"ב, קבלו חו"ב וחוי"ג דכתר את המוחין.

בסוף ברכת אבות וכן בסוף כל אחד מהכריעות וזקיפות, השמות מתייחסים לחו"ב חוי"ג הפרטיים.

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

ט' ע"ג

ב"אחד" (מ' ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאחי דחו"ב חוי"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחוי"ג.

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר. ברכת "מגן אברהם" - חוי"ב דכתר. "מודים" - חסדים דכתר. ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר. השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש, ועובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאחי לכל החו"ב והחוי"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחוי"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ש"ש

השד"ה

מקורות:

- (1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.
- (2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (ר' אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.
- (3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.
- (4) אוצ"ח דף ל"ז ר"ש אות ו'.
- (5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.
- (6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פתי"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פתי"ע דף כ"א ע"ב.
- (7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.
- (8) מע"א דף קל"ב ע"ב.
- (9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.
- (10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.

[מ:]

חוץ מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן בתיבת אחד:

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס עם ה-ל"מ צלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוּבש בתוכה עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הוי"ו"ת ו-ט' אהי"ה ונקודותיהם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן:

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן דבינה דו"א:

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת (ו"ק) דחב"ד (גדלות) דנה"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה,

עם המוחין דאו"פ דצ' צלם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים (*)
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה

[מ:]

	[חכמה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חסדים דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[גבורות דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[בינה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד	ש' חכמה
נוק'	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד	ש' בינה
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד	ש' חס'
נוק'	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד	ש' גב'

* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציוור חו"ב וחו"ג .
ועיין במש"ד בכוננת העמידה (ע"י עמוד שטז, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין).

[מא.]

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף הא אלף הא יוד, אלף הא יוד ווא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	א-ה-י-ה

ולחשאר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

א-ה-י-ה	א-ה-י-ה	א-ה-י-ה
יהוה	א-ה-י-ה ו-ה-י-ה ו-ה-י-ה	יהוה
יהוה	י-ה-ו-ו-ה ו-ה-ו-ו-ה	יהוה

בניה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י [דחג"ת] דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
י-ה	יוד הא ואו הא	א, אל, אלו, אלוה
אלף למוד, אלף למוד, אלף למוד הי, אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מנס	י יה יהו יהוה	אלוה
י-ה-ו-ו-ה	י-ה-ו-ו-ה	אלף למוד

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

◇ ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

* אבל הענין הוא כי הנה המחון הם חב"ד אבל שרש של כ"ג מחון נשאר למעלה

***ב"ב** (ו) זהו סוד מחל בדרך יספה הנכל הוא יסוד דסבוכה ובטוח מלוכס דפח דר"א שבו החסדי' הנקרא מים ואלו מים נמשנין מן הגמל סבא ומתקשטין כי היסוד ח"א ומחון ופולין ומגדלין אותן כעודפ יסוד נק' דרך כבוד דרך נבר בעלמה נמלח כי היסוד דאמח הנקרא דרך נעשה נחל מים וממט שויהו הו"א מאותן החסדים וזו עגול ומרסו ראשו וסוד דאמח ראש הוא כי חנ"ח שבו עגדלין ומשנין בחי' ראש כבוד ג' מחון שבו חב"ד ונמלח כי אין ראש זו מתודע רק שמה שהיכה כבוד חג"ה הדרשו למעלה ונדלו ונעשה ראש כבוד חב"ד זה חנ"ח ו' שבשם הו"א הטלל האצלות כי הפלה היה הו"א ו"ק לבד ו' וזכירא שבתוך ה' דאמח פלאה ופנה ילאה ונעשה ו' פלמה שבשם הו"א ונעשה לו ראש שטא לורת ו' שש בראש ו' כדוע כי ביניקה יסחה ו' לאחד ה' ראשונה אלא שלא היה לה ראש כי היה ו"ק לבד ומגדלות נעשה לו ראש דאינו י' על ו':

שהוא בגולגלסא (ח) מתפשט עד למטה ומלכשה גם את המחון הנקרא חב"ד אבל עיקרית הכתב אינו אלא למעלה על אלו החסדין. ועיין בביאור איש מחבר ג' רישן אצלפין דא לבו מן דא הכתב בתחלת אר"א דרפ"ח ומשם תבין ענין זה הכתב שככתב שטא מלכד הפוח פלמו מה ענינו :

פרק ב' ב'ח

ועתה נבאר מהיכן נעשה בחי' הכתב סה ונהה הוא נעשה מבחי' ח"י הסחטון של פת"ם דאמח הנקרא הנטא חסו ענינו. כי הנה כתבנו בפלי' כי לכתב הכנסת נה"י דאמח הראשונים סוף ז"א בבחי' הסחטון הו"א לכתב ולפסוח לה נה"י חדשים אחרים ושם נבאר איך היה הפנין והמרנו כי האורוב של נה"י דאמח עלו בחג' פת"ם בסחטון של פנונה לרמות את הולר שילד ויאל לחון וזו אותן האורות הו"א שם נה"י אחרים חדשים כי בעלות האורות הנ"ל האורו ונעטו כח נכלי סבא של מחינה פת"ם הסחטון ומבדיל ממט (ט) נ"כ נה"י חדשים ואז האורות הראשונים שנסחלקו נחלבשו סוף אלו הנה"י החדשים כי הנה"י הראשונים הו"א להתרקות לכמה סבות הנ"ל אם לנודק לידת המחון דלא ואם לכמהות לטבון למחון דר"א פלמו כנ"ל אבל אלו ששם פשט"ם י"ם של תנוכה פלמה

עליונים מהם שהם מן אחא מילאם. ומדבר פחה באלו של התנוכה ונאמר כי יש בג' בחי' א' הוא נה"י שלה הראשונים שנסלבשו בוצ"א לסיום לו כבוד מחון הב' הוא בחי' ח"י ח"ת (ח) ונה"י שלה החדשים שנתפשטו בה ממדס כדי שחיה שלימה ב"ם נמורות להודונו עם אבא כנ"ל ב' הוא בחי' שחר קומחה שטא מן מחינה עליון דח"ת שלה עד למעלה עד ראשה ו' בחי' אלו מחוונות עם ג' בחי' אחרות בלשון זה. והענין כי כנה נה"ל כי פחה דאמח עלו אלו האורות של הכלים של נה"י דסבוכה למעלה בחי' מחטון של פת"ם שלה ומתרוקנו אלו הכלים מן האורות שלפס פלמן ולא נשאר בהם שום דיות כלל ועיקר כבוד אין התורה מתקיימת אלא בנה שממם פלמו עליה וזו כסחטון כלים ריקים נכבשו לטובין המחון דר"א שהם מן הכחשם שבו עד למטה שהם פת"ם והנלבשו בנ"י פריקין שש בנה"י של התנוכה ואח"כ נחלבשו טלס חוף ז"א מתחכה שבו למטה פת"ם בנ"י. ונמלח כי הכלים והגוף (ב) של אלו המחון הם בחי' א' שהם הכלים וגופניות החנוכה פלמה אבל האורות והחיות והכנסת שבהם הם המחון של הו"א פלמו אמנם לפי שבהם שנסחלקו אורות שלהם ומחון אורות הו"א במקומה לק אלו הנה"י דאמח מחלפין מסבטם הראשון ונהפכים לסיום שלם פלמו ובשר ממשחו של הו"א פלמו ובגוף פלמו דמין ממח ואינו נקראין אלא בשם גופא דר"א ממח. וכזה סבון מ"ם בדרוש גדלות דר"א איך הוא שמו ו"ק שש בו בלבד כעוד שכל עממות אינו רק ו"ק איך עגדיל אח"כ ונעשה בן י"ם נמורות ושם ביארנו (ג) כי הנה הענין היה שהיה בו י"ם הנקרא ו"ק ונכנס בו פחד ג"ם ששם נה"י החנוכה ומתחברין יחד ונעשין פת"ם נמורות ואז היה כי כל פרק עליון דלמח פנונה מספרד ומחבר עם ב' פריקו עליהם דכלי החסד דר"א ונעשין חכמה שבו ופרק ב' דכלי נלח דתנוכה מתערב עם פרק הסחטון דחסד ופרק עליון דכלי דלמח דר"א ונעשין חסד דר"א ופרק ג' דכלי נלח דתנוכה מתערב עם ב' פריקו סחטונים דלמח ז"א ונעשים נלח דר"א ועד"ו בקו שמאלו ועד"ו בקו אמלמי כמטאר חללין במקומו (ד). נמלח כי הנה"י עלמן דתנוכה מתערבים עם הכלים וגופא של ז"א והכל נעשה כלי גוף א' כשהוא א' ובגוף דר"א הו' ממח ולכן נקרא בחינה זו בחי' כגדלה ממח של הו"א פלמו כי להיתן כלים ריקים והכנסו אורות דמחון דר"א לטובין נעשו בגוף דר"א ממח והבי נבבאר בחי' המחון דר"א מתחמה עלו ולמטה איך נעשו פת"ם נה"י הראשונים של התנוכה שהם הכלים בלתי אור. הבחינה הב' הוא הכתב של ז"א אשר הוא נעשה מן הח"י הסחטון של פת"ם (ה) ונה"י החדשים של תנוכה והנה בחינה הכתב דר"א לרך שחילה נבאר מה ענינו אם הוא מכלל מחון דר"א או לאו אם מכלל פת"ם דר"א או לאו כי בדבר זה יש מחלוקת גדולה בין המקובלים ובספר יצירה נבבאר שכתבנו י"ם מחיל מן החכמה כמו שכתב אחת היא רוח אלהים חיים ס' וכן אמרו אין ראשית אלא חכמה ודליות הרבה לסבבה זו גם מה ענין הכנה לשון חסד ולמה נק' קד. והנה כפי הגדלה מפשטות לשון הפקוים וספר הויכר נראה כי הכתב הוא גולגלסא וחב"ד הם המחון שבתוך הגולגלסא ואם כך הוא נמלח שהכתב הוא גרוש בתחילת הגרסתו כי הוא נעשה חלונית ולבוש אל המחון בדרך הגולגלסא המקיף ומלכבו את המחון ואין ספק ששכלים ועיקר הם המחון כי הנללה הוא כלי ומלכבו ספל אלו דבר זה לא יכלה על דעת הטיק בן יומי כי הדי כתר גדול לאין קן על החכמה ותנוכה ודעת ומשבו אלו כלל היו

הגרות וביאורים (ח) סחטון ונה"י: (ג) הוא הכלים והוא גוף וכלל לבנה וכן פת"ם אלו האורות והדליות והכנסת שבהם גם זה הוא ככלל וכלהו. שם שטון: (ב) לקמן פ"ו ו' ובכ"ס פ"ו ובכ"ס ח"ד: (ד) לקמן פ"ו: (ה) לקמן פ"ו: (ו) סחטון ח"י: (ז) עיין למעלה

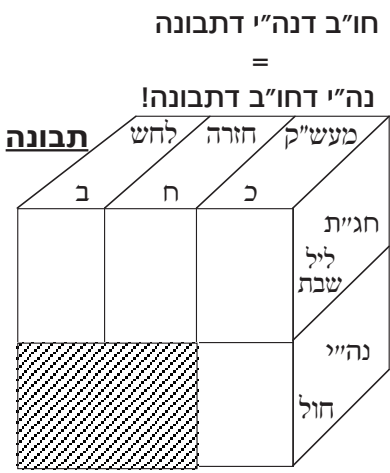
אה"ח 23589

יפה שעה

דלעניות דר"א בכרת ירושע מהם כי הם יחד חלוניים מהם כי וימין שלחי עטר הכתרים עטר שוחק וללם:

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"ף יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"ף</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"ף</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"ף</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"ף</p>

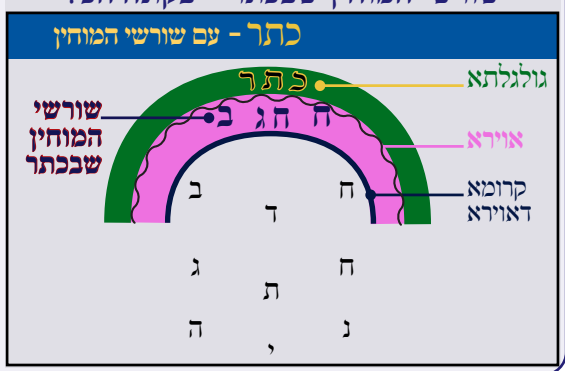
עיוור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	נוק' דע"י		עתיק	
חכמה יעקב רחל בינה	חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	א"א	נוק' דא"א	חכמה	אבות
חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	חסדי' גבו'	אבות	חסדים	מורים	הטוב שמך
שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	חסדי' גבו'	שים שלום	מורים	הטוב שמך	מגן אב'	כרי"ע וזק"פדה"א
חכמה יש"ס תבו' בינה	חסדי' גבו'	שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	מגן אב'	כרי"ע וזק"פדה"א	כרי"ע וזק"פדה"א	כרי"ע וזק"פדה"א

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

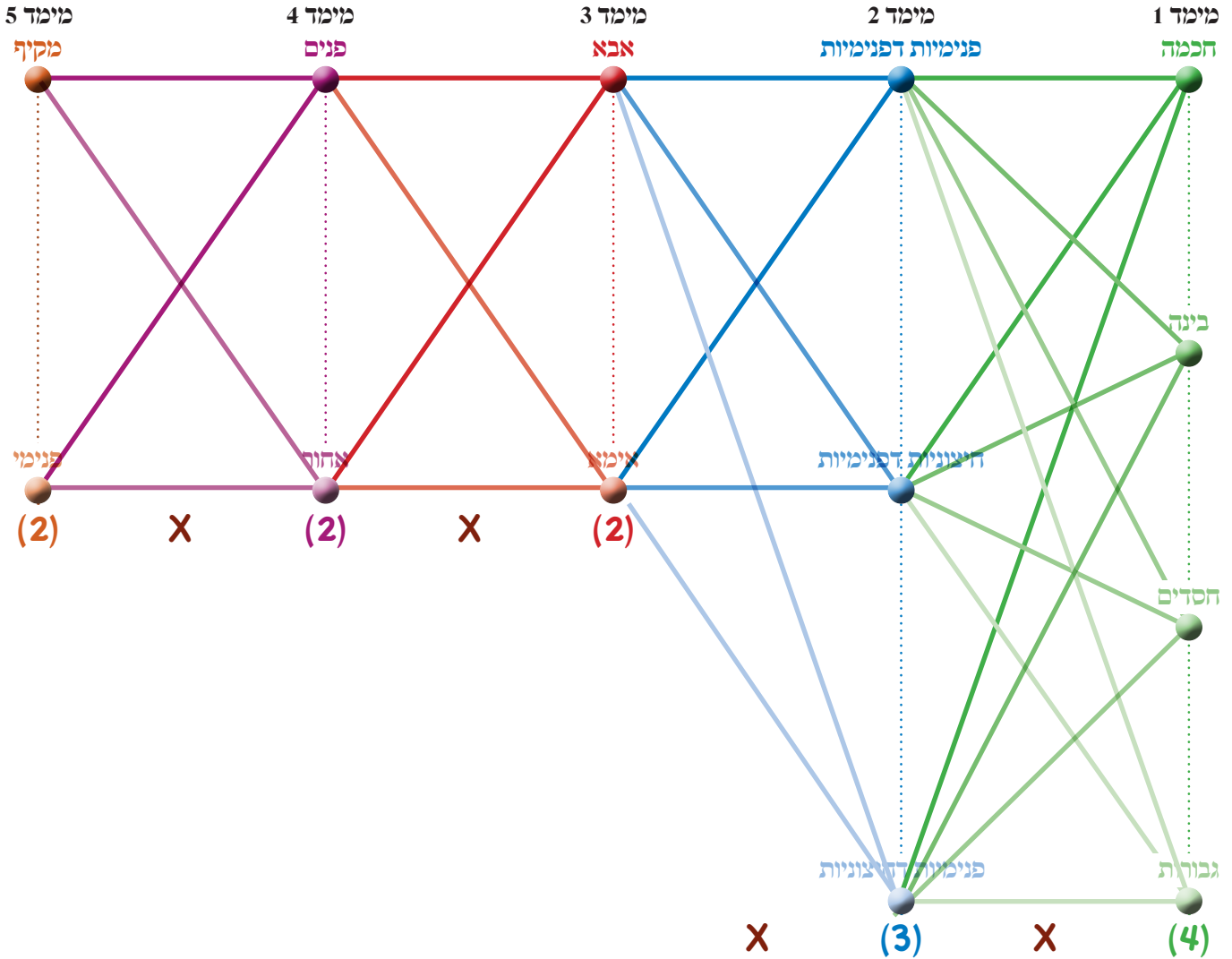
בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעים ופנימים דחיצי דפני)

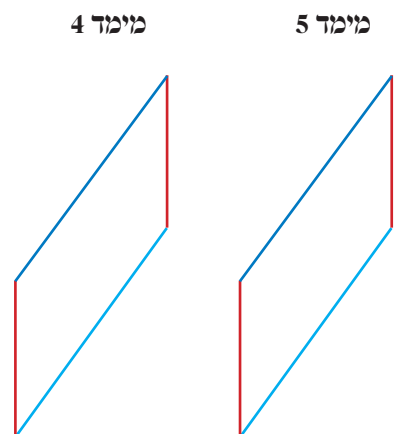
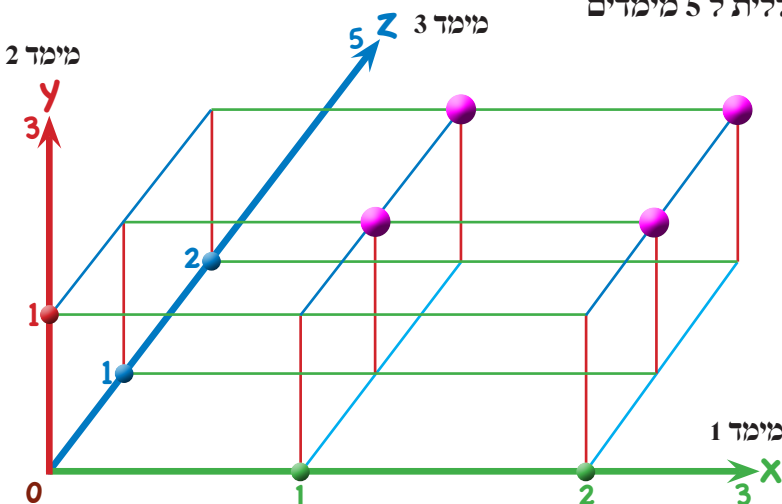
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקיף / פנימי (2) X	פנים / אחור (2) X	אבא / אימא (2) X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר) X
--------------------	-------------------	------------------	---	--

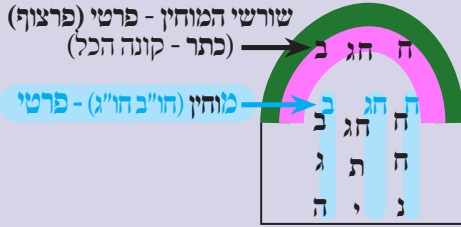
מקיף / פנימי (2) X	פנים / אחור (2) X	אבא / אימא (2) X	ג' מסלולים (3) X	כריעות וזקיפות (4) X
96 ←	48 ←	24 ←	12 ←	4 ←
→ 2	→ 4	→ 8	→ 24	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

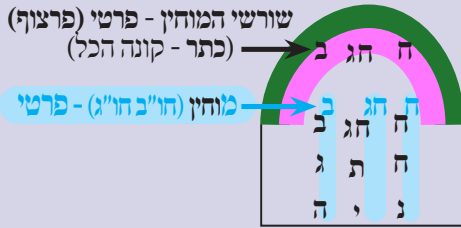
שורש **הבינה** דכתר (נוק' דעתיק) - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ב' - מגן אברהם)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש הבינה)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

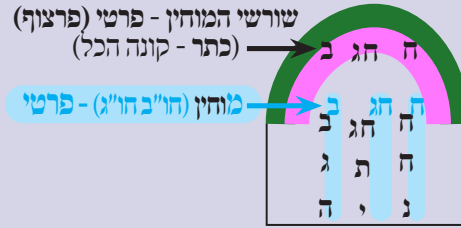

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש הבינה)
(שורה 2 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הבינה
(כולם בעובי, שווים)

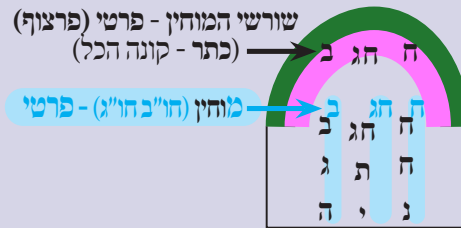
שורש **הגבורות** דכתר (נוק' דא"א) - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ד' - הטוב שמך)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש הגבורות)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

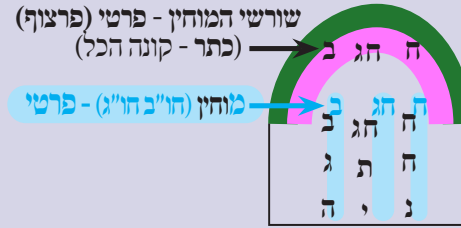

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש הגבורות)
(שורה 4 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הגבורות
(כולם בעובי, שווים)

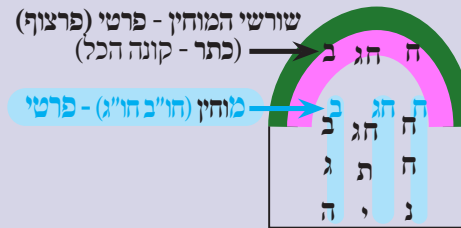
שורש **החסדים** דכתר (א"א דכ') - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ג' - מודים)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש החסדים)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

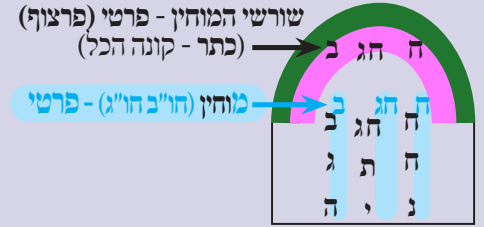

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש החסדים)
(שורה 3 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החסדים
(כולם בעובי, שווים)

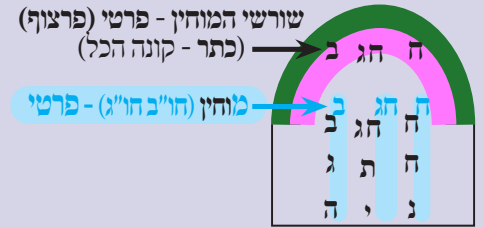
שורש **החכמה** דכתר (עתיק דכ') - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז א' - אבות)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש החכמה)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש החכמה)
(שורה 1 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החכמה
(כולם בעובי, שווים)

חיצוניות - מעשה

פ"ג דשי"ה נשמה-גדלות-ג"ר פנימיות דחיצי'

פנימיות - דיבור

פ"ג דשי"ה חיות העולמות - קטנות - ו"ק - כלי ביי"ע דפ"ה דשי"ה חיצוניות דפנימיות

א אצילות					ה אצילות				
1	2	3	4		5	6	7	8	
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)		אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	
				א"א (ז"ע) או"א			חיצי' פניי תשי"ר	חיצי' פניי תשי"ר	א"א (ז"ע) או"א
				ז"א (ג"ת)			תשי"י יוצר	יפנה ויטול חיי ברכות	ז"א (ג"ת)
כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה	כלי פנימי	כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה	כלי פנימי
דפרק ג' דשער השמות	אדני	שדי	אלי	כלי אמצעי	דפרק ג' דשער השמות	אדני	שדי	אלי	כלי אמצעי
	אלהים (1)	אלהים (6)	אלהים (11)	כלי חיצון		אלהים (1)	אלהים (6)	אלהים (11)	כלי חיצון

ב בריאה תחתונה					ו בריאה תחתונה				
9	10	11	12		13	14	15	16	
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)		אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	
				א"א (ז"ע) או"א					א"א (ז"ע) או"א
				ז"א (ג"ת)					ז"א (ג"ת)
קדיש אחר י"ח				נשמה לכולי פנימי חותם	קדיש אחר י"ח				נשמה לכולי פנימי חותם
חותם	יהוה	אדני	אלהים (1)	אלהות גמור לכולי פנימי חותם	חותם	יהוה	אדני	אלהים (1)	אלהות גמור לכולי פנימי חותם
כלי אצ"י	יהוה	אדני	אלהים (1)	כלי פנימי חותם	כלי אצ"י	יהוה	אדני	אלהים (1)	כלי פנימי חותם
דפרק ג' דשער השמות				עולם הפירוד	דפרק ג' דשער השמות				עולם הפירוד
				כלי אמצעי					כלי אמצעי
				כלי חיצון					כלי חיצון

ג יצירה תחתונה					ז יצירה תחתונה				
17	18	19	20		21	22	23	24	
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)		אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	
				א"א (ז"ע) או"א					א"א (ז"ע) או"א
				ז"א (ג"ת)					ז"א (ג"ת)
קדיש אחר י"ח				נשמה לכולי פנימי חותם	קדיש אחר י"ח				נשמה לכולי פנימי חותם
חותם	יהו	שדי	אלהים (6)	אלהות גמור לכולי פנימי חותם	חותם	יהו	שדי	אלהים (6)	אלהות גמור לכולי פנימי חותם
כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)	כלי פנימי חותם	כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)	כלי פנימי חותם
דפרק ג' דשער השמות				עולם הפירוד	דפרק ג' דשער השמות				עולם הפירוד
				כלי אמצעי					כלי אמצעי
				כלי חיצון					כלי חיצון

ד עשיה תחתונה					ח עשיה תחתונה				
25	26	27	28		29	30	31	32	
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)		אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	
				א"א (ז"ע) או"א					א"א (ז"ע) או"א נשמה
				ז"א (ג"ת)					ז"א (ג"ת)
קדיש אחר י"ח				נשמה לכולי פנימי חותם	קדיש אחר י"ח				נשמה לכולי פנימי חותם
חותם	אלוה	אלי	אלהים (11)	אלהות גמור לכולי פנימי חותם	חותם	אלוה	אלי	אלהים (11)	אלהות גמור לכולי פנימי חותם
כלי אצ"י	אלוה	אלי	אלהים (11)	כלי פנימי חותם	כלי אצ"י	אלוה	אלי	אלהים (11)	כלי פנימי חותם
דפרק ג' דשער השמות				עולם הפירוד	דפרק ג' דשער השמות				עולם הפירוד
				כלי אמצעי					כלי אמצעי
				כלי חיצון					כלי חיצון

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] י"ג ע"א, [6] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת השד"ה דף ג' סע"א אות ז'. שער [5] [7] [9] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

קנב) שאלה מסיבה קולר המשיג ושימק
 המושג אני נצוק בסדר
 הזווגים שנהתימת שים שלום ובסדר המשכת
 הטיפה וכמוחין ע"כ יבאר לי הדבר בכדי שאדע
 לעבוד את ה' בכונה כראוי ושכמ"ה :

תשובה דע שצפרלוק ז"ל כבולל יש בו
 ג' פרלופים מלבישים זע"ז בשוכ
 פרלוק הפנימי הוא כתר ויש בו י"ב פרלופים
 באורך, ופרלוק האמלעי הוא חצ"ד ויש בו י"ב
 פרלופים באורך, ופרלוק החילון הוא הגי'ת נכ"י
 ויש בו י"ב פרלופים באורך, ובחול כל עסקנו
 בחי"צ דנכ"י דבונה דז"א ובהם ג"כ יש ג'
 פרלופים מלבישים זע"ז בעובי ע"ד כנז' וקומחין
 שוכ ונהקנים בלשח וחזרה ע"י המוחין שנמשכים
 להם מהח"צ דנכ"י דישסו"ת ובכללות בעמידה
 או החזרה נמשכו המוחין להח"צ חו"ג דכתר
 דפרלוק הפנימי וצשים שלום בעת הזוג יש שתי
 המשכות א' המשכת טיפת הכזרעה, ב' המשכת
 המוחין מזל"ז בתחלה מזווגים פרלוק הפנימי
 שהוא כתר וממשיכין הטיפה מחסדים דדעת
 דעתיק שבו עד יסוד דיעקב שבו ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים לו
 עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים פרלוק האמלעי
 דעובי עד"ז כי המוחין שכוו צפרלוק הפנימי
 חלקו השייך לו נתפשט בכל קומתו ושארית
 המוחין נמשכים ממנו לפרלוק אמלעי דעובי
 וממשיכין טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק האמלעי עד יסוד דיעקב שבו
 ומזדווגים יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות
 השייכים לו עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים
 פרלוק החילון דעובי עד"ז כי המוחין שכוו
 צפרלוק האמלעי חלקו השייך לו נתפשט בכל
 קומתו ושארית המוחין דו"ק נמשכים ממנו
 לפרלוק החילון דעובי ומתפשטים בכל קומתו
 וממשיכים טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק החילון עד יסוד דיעקב ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים
 לו עד ראש הכריאה, זו הצנת פשט הסידור :
ומה שיש לדקדק בזה דאיך אחר שנחפשט
 המוחין בכל פרלוק ככתר עד שנדחו
 הקטנות לראש הכריאה איך אח"כ חזרין
 להמשיך המוחין ממנו לפרלוק חצ"ד וכי יעלו

1234567

המוחין מהתה לעולה להמשך בראש חצ"ד וכמו
 שכתבנו כן בפתח עינים [דמ"ה ע"ב] ד"ה ובאן
 יעו"ש לפי מ"ש א"ש דלא נתפשט בכל קומת
 הצפרלוק הפנימי אלא המוחין השייכים לו הצל
 שארית המוחין נשארין צפקדון להמשך צפרלוק
 האמלעי וכעד"ז מפרלוק האמלעי להחילון וא"ש
 כיצ"א ועיין בפתח עינים שבי ע"ז שני תירושים
 ותכלית כונתו שבהמשכה מפרלוק הפנימי
 לאמלעי ומכאמלעי להחילון הוא מזל"ז בעובי
 ולא בדרך עליית המוחין כעו"ש :

והרה"ג שד"ה יל"ו תירך עד"ז וז"ל בע"ה
 שער המקיפים פרק א' כי וז"ל
 ובה חצין ענין אר"א שאמרו באדר"ז הרדויהו
 שקולי כחדא ושריין כחדא והטעם הוא כי מאיר
 א' שניהם מאירין צבוייה ממנו ואין חינוק
 ציניהם אלא שאצא לקח אורות דחסדים
 מימין ואימא אורות של הגבורות מהשמאל וכי
 לכך גם אור הימין של אצא שגכנס בו צמוד
 אר"פ יולא אח"כ דרך היסוד של אצא עלמו
 וחל"ו נכנס צמוד אר"פ לאימא וחל"ו נשאר
 צמוד אר"מ לאימא ובה חצין איך אימא כשם
 בליקחת מהכתר שהוא א"א כך נוקחת מאצא
 עלמו ונריכה אליו ע"כ נמלא שאף באימא
 שוב לאצא אפי"ה מקבלת ממנו וכן יהיה
 בזווגים דשים שלום שאף שפרלוק ככתר ופרלוק
 חצ"ד ופרלוק חו"ק הם שוים בקומתם אפי"ה
 מקבלים המוחין זמ"ז עכד"ק :

ותירוץ הלזכ עולה יפה וכו' ע"ד מ"ש
 הפתח עינים שבהמשכה מזל"ז
 בעובי יעו"ש ועיין ג"כ בענין הזווגים דשי"ש
 בכפר עלי נכר אות מ"ט מה שכתבנו בזה
 ועיין בהקדמה רחב"מ (ד"ט ע"ד) בסדר תיקון
 ובתפשטות המוחין ולענין אר"א כנז' בשער
 מ"ה פ"א עיין בהגבת השמ"ש שער מ"ב פ"ג
 ועיין מ"ש ע"ז בספר דברי שלום שאלכ ל"ה
 (ד"ז ע"א) ובספר תרי"ה (דקכ"ו ע"ב ד"ה
 כתב) וכיע"א, מהמגיה נר"ו :

קנב) שאלה מ"ש בסידור זווגים דשי"ש
 בכתר שהוא עתיק ואריך
 מלוייר בעתיק אחיב הויב צבילוב שהוא זוג
 פנימי ובא"א הויב אחיב צבילוב שהוא זוג
 חילון לא כן בזוג חצ"ד שכם אר"א וישסו"ת

מלוייר

או וכוף דז"ה ממש הי' ילפן יקרא דבר זה הגדלה דז"ה עלמו
 כי נהיהם כלים רקים ונכסיו אורות מוחין דז"ה לחוכם נעשו
 כנוף דז"ה ממש יהיו נח' בח' מוחין דז"ה מחכמה שלו ילמטה
 חך נעשה ע"י נה"י ח' דתבונה שהם כלים בלי אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דז"ה אשר הוא נעשה מה"י התחתון דה"ת ונה"י
 החדשים דהצ"ל והנה בחו' הכתר דז"ה לריך שנבחר תחילה
 מה ענינו אם הוא מכלל המוחין דז"ה או לאו, ואם הוא מכלל
 ה"ס דז"ה או לא כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היה שחשבון ה"ס מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו חין האבות אלא חכמה וים החיות
 הרבה לספרה יו' גם מה פ"י לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"י והצ"ל שהכתר היה גולגלתא וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היה נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנהיגין כי הנה הוא נעשה חילוניות ולכוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפת ומלכשת את המוחין ואין ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכוס עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הנוטק בן יימו כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לחין קן על חכ"ד וכלא נחשבי חללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל שרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרושם שבהם ומציאותם בכתר ויאותם המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לחין קן על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא
 צב' חידושים שנאשר מנבא ענין יום פכללות כל האלילות אשר
 האריך נק' כתר ילמטה חכ"ד מוכיח שם באריך בחו' גולגלתא
 ומ"ס דלילה אמנם חכ"ד הם ח"ה שהם הענפים היואלים מ"ס
 האריך הנק' כתר יעד"י צ"ס הפרטיים שכלל פרוקף ו"כ

זודאי שהמוח הכתום שבכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבח' הד'
 מוחין שהם י' חו"ב ודעתה הכולל חו"ב שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ונמלא שהמוחין הם למטה מבח' הכתר ואינם בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה נמנו לגמרי אמנם
 בכתר יש בו בח' פנימות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובח'
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלכשת גם את המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 הינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דא לנו מן דה' הנו' בח"ז דף רפ"ח ע"א ושם תבין ענין מוח
 זה שבכתר שהוא מלבד המוח עלמו ייה עניינו, והבן הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. יעתה נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה, והנה הוא
 נעשה מבח' חלי התחתון דה"ת דלמא הנק'
 חכו' כג"ל ייה ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דלמא
 הא' תוך זעיר בבח' המוחין הולככה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו חך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של אימא עלו בחלי התחתון דה"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לחין ואז אוחס האורות הוליוו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לאיתו מחליה התחתון דה"ת דתבו' האורו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחליה התחתון דה"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנחלקין נתלבשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולככו להתרוקן לכמה סיבות כג"ל
 הם

איפה שלימה

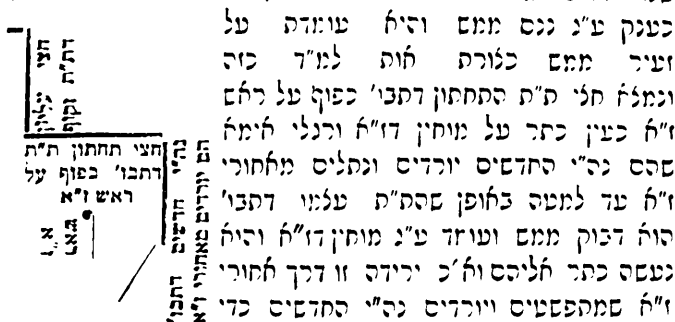
דלוחי פרע, יכן עד"י הולכים ומחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנו' לחין קן יאונס מוחנים כלל מנמו שהי' אלא שבוה עולים
 ומתבררים יותר ומודככים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכחז מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 יש עוד שמועה אחרת שכחז בשער הנסירה שער כ"ט פ"ח במה"ק כי החג"ת נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ת וזאים לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכחז תבונה עד הוד התפשטה ולריך
 לעשות לו לז"ה יסוד מחדש יע"ש, ועוד עיין בדרושי הדעת ידובה צנה"ש דף ל"ג ע"ג וז"ל ויודע כי הכלים דז"ה הינם רק ו' ספינות
 חג"ת נה"י אלא שבזמן ההנדלה נתחלק כל ספינה מהם לתלת פרקין ועי"ש היו ע"י כלים ונמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמנעיים חג"ת הראשונים דז"ה גדלו כלים ונעשו תלת כלים שלימים לחלת מוחין חכ"ד הנו' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אח"כ תלת פרקין תחתון חג"ת הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת החסון ואלו נקראין חג"ת של הנשמה שהם גוף בלי
 אלא שהן כלי מוח או הנו' הכלל מחו"ב ודעת החסון הנקרא ח"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין אלא
 שהם בחו' חג"ת של ז"ה, ומתרין פרקין אמנעיים ותחתון שכלל או מנה"י נעשו נה"י דז"ה ושם נחשבו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וא"כ מ"ס הרב שחג"ת נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתון חג"ת אשר נתלבשו בן פרקין אמנעיים דנה"י דלמא
 ונקראו תרין עטרין ודעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעיים ותחתון דנה"י דז"ה אין בהם התלבשות נה"י דלמא
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחתון דנה"י דלמא המתלבשים בפרקין עילאין דנה"י דז"ה לפיכך נקראין נה"י חדשים כי אין
 בהם התלבשות נה"י דלמא כ"ה הארה לבד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דז"ה נעשה
 מחדש ומציאר בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוגד ונקרא ר"ל שהמשתה החו"ג מיכוד דלמא ליכוד דז"ה הינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג נגד יקרא אשר מהיר בדעת דהו"ה וע"י בן מודוונים או"ה ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ציבור שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מהפשטים ציבור דז"ה וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין צנה"ש דף כ"ז ע"ג בכוננת קונה הכל באורך, וזהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ו, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סרבוץ דף ל"ה, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער א"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרושי הדעת הנו' דתלת פרקין תחתון חג"ת הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת
 החסון וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכחז וז"ל בעת הגדלת ז"ה עולין צ' פרקין עילאין דחג"ת ונעשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דלמא יתהלה פרקין עילאין שבתרין פרקין הנו' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין
 הנו' הם או"ה ויסכ"ת והם צ' עטרין ודעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהלת פרקין אמנעיים דחג"ת דז"ה נעשו תרין עטרין ודעת
 דז"ה, אבל בדרוש הדעת כחז שתרין פרקין עילאין, ואמנעיים דחג"ת דז"ה נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דחג"ת נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ת של המוחין ודו"ק:

(ו) **חוי"ב** ודעת הכולל חו"ג שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ב חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דז"ה ומציאר יותר בשער הכוננת בדרוש שיש שלום שכחז וז"ל כי הנה ודאי שהכתר דז"ה כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם בו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויות עסמ"צ כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ה ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שיש בהפילת העמידה וכו' ולכן הם בבח' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבח' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסו"ת לשרשי המוחין דכתר דז"ה ודטוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי צינה דז"ה נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרטופי צינה דיסו"ת ואלו חו"ב חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ציו"ע ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנו' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לאה ויעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאווה תפילה וממנו
 לצינה וכו' כמבואר כל זה בסיוד הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר צסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש, ומכל האמור מפורש יולא שחו"ב חו"ג שהם שרשי המוחין הנחקקים בד' כריעות וכו' זקיפות הם פרטופים גמורים
 ויש בהם כל הכלים הנו' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דז"ה של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הוא דז"ה שהם חו"ב
 חו"ג שבכתר מהפשטים עד סוף עולם האני' שהרי בשים שלום נדחים המוחין דקטנות לעולם הבריאה, ומהגרון דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד

אם לעורך לידת ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לעורך מוחין דז"א
 עלמו כנ"ל אצל אלו שהם לתשלום י"ם דתצו' עלמה חזרו האורות
 להתלבש בהם, והנה מזה המחלטה התחתון דת"ם ומנה"י [ר"ל
 נה"י החדשים] בצחי' כלים ובצחי' אורות ג"כ שלהם עלמן הם
 הנעשים כתר דז"א, והרי זה הוא שינוי א' שיש בין הכתר למוחין
 שהמוחין הכלים שלהם הם דתצו' והאורות שלהם הם דז"א אצל
 הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן התצו' בזה תבין העעם
 למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מחליין מחכמה
 שנק' ראשית והטעם כי הנה המוחין דז"א שהם חז"ד שלו
 האורות הם דז"א עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י
 הא' דתצו' כנז' עכ"ז הם טפלים ונגררים אחר הרומניות והאורות
 שבהם הם מוז"א עלמו ולכן משם מחלילים מספר י"ם שהם
 חז"ד חג"ה נה"ם שבו ובפרט כנז' ששכלים דנה"י הא' דתצו'
 נעשו בשר מבשרו וגופו דז"א כנ"ל אמנם הכתר שלו אין לו
 שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם צחי' התצו' לבד
 ואין בו צחי' ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו
 כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל
 זה וזה תבין למה נק' כתר שהוא מלשון כוהנת ומסבבת כמו
 העטרה שהיא מקפת ומסבבת ומלבשת ראש האדם והוא דבר
 זולתו כנראה בחוש הראות שהעטרה נבדלת היא מנוף האדם.
 גם בזה תבין הפרש ויתרן מעלה הכתר על המוחין כי המוחין
 היו האורות צחי' זעיר עלמו ובצחי' הכלים שלהם בלבד היו
 מהתצו'. אצל הכתר כולו הכני והאור הוא מהתצו' ופשוט הוא
 היתרון והמעלה שיש לאימא על ז"א שאין קץ וקלבה אליו ומה
 גם שאפי' בצחי' הכלים יש יתרון לכלי הכתר מכלים דמוחין
 לב' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלבד אצל כלי
 הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי תחתון דת"ם ונודע שחלי
 ת"ם גדול מכל נה"י כולם כמ"ם בהקדמה ידועה שהצחי' קטנה
 שכל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי
 ראיה כמה מעלות ויתרונות יש אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא
 שהכתר גדול הוא מכל הט"ם כולם דז"א לגמרי, ואמנם עכ"ז נק'
 הכתר כתר דז"א אעפ"י שאין לו שייכות עמו והטעם הוא לפי
 שכאשר אימא שהיא תצו' רוצה להעטיר ולהכתיר לז"א בזה
 בסוד בעטרה שערטה לו אמו הנה היא יורדת ומשפלת גופה
 למטה עד שיצור חלי ת"ם שלה כנז' ומקפת ומסבבת ראשו דז"א
 ונעשית לו צחי' כתר ועטרה ואז נחשב כאילו הוא מצחי' ז"א
 עלמו לסיבת ההתכרותו והתדבקותו עמו וז"ם מ"ם צחי' דכתר
 אינו אימא על צרת, גם אמרו צחי' כל כתר אינו אה"ה והענין
 הוא כי מצחי' אימא הנק' אה"ה כנודע נעשית כתר דז"א כמ"ם
 ודע שלא זה בלבד אלה עד"ז הם כל צחי' הכתרים של כל
 שאר הפרטו' או כמו אר"ך ואו"ה וטו"ק דז"א שכולם כתריות
 נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דז"א, והנה
 ג"כ ית' לך שהרי מצחי' אחזה אלוה ודרי אין אלו רואים שבאדם
 התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין צחוכו למעלה מהמוחין שלו
 אך זה יובן עמ"ש שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דז"א רק
 צחי' מקפת עליו וזהו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא
 אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם הצינו' שלו
 המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הגלגולת המקיף את המוחין
 של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון
 דת"ם ומנה"י החדשים דתצו' ובו ית' לך מש"ל
 שצינה יורדת ומשפלת עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם
 כפי הנז"ל שחלי ת"ם נעשה כתר על הנה"י נכנס צחוכו אין
 לורך להשפיל, אצל הענין הוא כי הנה עיקר צחי' כתר דז"א
 אינו רק חלי התחתון דת"ם דתצו' לבד והוא ממש שורה ע"ג

מוחין שלו הנק' חז"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד ואינה
 מתלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שגם נה"י החדשים המתחלקים
 לג' קוים יהיו כתר דז"א, אצל כפי זה לריך להבין מה נעשה מן
 הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ם אל ראש ז"א. גם ל"ל
 מש"א במ"א בענין דרושי מוחין דז"א איך לריך י"ג שנים עד
 שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי
 הנז' שהת"ם עלמו שורה על חז"ד דז"א אין לריך להשקות זמן
 שכיון שגכנסו כבר נה"י דתצוה בסוד מוחין צחוכו מאליו נשאר
 עומד ת"ם ע"ג המוחין ברגע בלתי שהיה זמן, אמנם הענין הוא
 שהנה האמת הוא שחלי תחתון דת"ם דתצו' הוא לבדו נעשה
 כתר ושורה ומונה ויושב ע"ג המוחין ממש, והנה הה"ת הוא נוף
 רחב כנראה מחוש העין י"ם באמלצו ובצחוכו מקום הלל רחב
 יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף דאימא שהוא היותר
 רחב שבה ורישא דז"א שהוא היותר לר וקטן כשיעור מכל
 אבריו ובפרט כי זו צחי' אימא וזו צחי' בנה הקטן כי צחי' אימא
 כאשר מונה אוחו חלי ת"ם על ראשו דז"א נכנס ראש ז"א צחוכו
 וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ם זה ויש בו
 שיעור גדול לשיהיה קלחו נשאר למעלה וקלחו יורד ומסבב את
 המוחין דז"א, ואמנם הנה"י החדשים דתצו' אינם נכנסים תוך
 פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים
 ומתפשטים ויורדים בלד אחוריים דז"א באדם ארוך הכופף קומתי
 וגשען על גבי ראש אדם נגס קלד הקומה העומד לפניו ואחורי
 הנגס נגד פני הארוך ואז הארוך כופף קומתי ומושיב גופו
 שבמקום עזבו ע"ג ראש הנגס והגליו נתלין לאחוריים דנגס
 שאז נגולא שראש האדם הארוך גס חלי קומתי העליונה זקוף
 למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הנגס והגלים
 שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הנגס, ועד"ז באימא עם ז"א

כענק ע"ג נגס ממש והיא עומדת על
 זעיר ממש כלורת אור למ"ד בזה
 וגמלא חלי ת"ם התחתון דתצו' כפוף על ראש
 ז"א כעין כתר על מוחין דז"א ונגלי אימא
 שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי
 ז"א עד למטה באופן שהת"ם עלמו דתצו'
 הוא דבוק ממש ועומד ע"ג מוחין דז"א והוא
 נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי
 ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי
 שיסאך הת"ם בצחי' כתר דבוק ע"ג המוחין לריכה שהם זמן
 לירד כמ"ם בענין המסך י"ג שנים דגדלות ז"א כנז'. וגמלא
 שהכתר דז"א אינו דבוק גוף א' עם הנה"י אשר נכנסין צחוכו
 אצל הוא נוף א' עם נה"י החדשים היורדים ומשפלים מאחורי
 ז"א וזה תבין מש"א במ"א כי קו האמלצי דז"א לפעמים יורד
 עד למטה וגם צחי' הדעת שהוא עמו בקו האמלצי גם הוא
 יורד למטה ממקומו ואמנם החי"ב שבו נשארים במקומם ואינם
 יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר
 עם נה"י הפנימיים דתצוה היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת
 גם חו"ב שבו הקוים האחרים יעלו וירדו עמהם:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות א' הנה"י דתצו'
 החדשים מאחורי ז"א והטעם שאינם יורדים
 וגמשים דרך פניו הוא כדי שתוכל התצו' להסתכל פניה בפני
 ז"א כאשר הכפוף ראשה להסתכל בו בהיות פניה באחורי ז"א
 ותכפוף ראשה ותציב בפניו דז"א שהוא נמוך ומנה ותאיר בו
 בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו גמלא
 פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מואד מאד וכאשר הכפוף ראשה
 להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור ארוך
 התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד

סיים

איפה שלימה

החז"ד שהם או"ה ויסו"ת דז"א ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דז"א ז"ן ויעקב דז"א] א"כ אין זה הכתר שמדבר בו הרב
 בפרקין שנעשה מחלי ת"ם דאימא, אמנם נלעד שכך הם דברי הרב שמכרים ומביא ראיה כמו שמנינו שכתר הכללי דלני' שיש בו
 מוחין שהוא מוחא סתימאה וכן מנינו בכתר דז"א שיש בו שורשי המוחין חו"ב מלבד המוחין עלמן שהם חז"ד הכללים קן בפרטות
 מכל פרטוף ופרטוף דכל פרטי פרטופי הז"א הכתר הפרטי שכל פרטוף הנעשה מת"ם דלני' יש בכתר הפרטי ההוא שורשי המוחין
 מלבד החז"ד הפרטים שלמטה ממנו וזהו יבא דברי הרב על נכון:

- א) **במו** א"ה ואו"ה נוק' דז"א כולם כתריות נעשה מן ת"ם העליון שעליו וכו' עיין מ"ם באש"ל בארוך על שער א"ה פ"א אות
 א' והענין בקיצור כי או"ה מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דלני' שהם נקראין חג"ה דכתר דלני' יעו"ש:
- א) **דנה"י** של תצוה החדשים וכו' וגם צי"ם יש נה"י חדשים כמבואר בסידור כוונת העמידה בתיבת למען שמו ועיין לעיל
 פ"א אות ג' מ"ש שם:

באופן

לפרטוק חברי ובחשד מהלבטח המוזין דולא והס נפסיס
מרכבה למוחין ודי בזה להס ומבין מרפשו כי על זה אח"כ
במשלה מתק ט' כנ' בפרק הנו' והיא היא שמתח דחי
שחגיגה רש"י ע"ה באדרה רבא כר"ל ויפח באפיו נאמה
חייב שנתקא דתבשקא גו בגו וכל דא למה עבין לאשלמא
ולפיילא ביה סתים דמתחא מלאה עד סופא דכל סמומין
האי' וישח באפיו נשמת חייס נשמתא דכל חי דעילא
ותחא תלין מהכיא שמתח ומתקייפי בנ רבי הארס לנפש
חייב לאתקרא ולפיילא בתקונין בנזוגא דא ולאשלמא להכיא
נמתח מדרבה לדרגא עד סופא דכל דרנין בגין דהאי היא
נמתח מתכחחא ככולא ולמהו כלא ביותחא חד ומחן דפסיק
האי' יהא מן עלמא כחאן דפסיק נשמתא דא ומחן דפסיק
נמתח אחרת בר מהאי ובגין קד ישחא היא ודוקרניה מן
עלמא לדרי דרין כהאי דויקני' ארס שארי ותקין כללח דבר
וטק' ט' פ"ס ואס ידלס הארס להנשתיק גלמיין ולפטר
על בדרי דברים אלו אס יבס אפשר שיוכל להבין קתס
מעבין זה אס יהיה אלהים עמו :

וטק' חכמה הוא כמו סדר תיקון די שלמות חיי' אהך
נתקט ותחמו זה מה קד סדר תיקון אלו הד' מוחין ואח"כ
שאר ביה חלקי המוחין האלוים להס ותאריה המוחין
מתפשטים בחז"ל עלמס של הפרטוק היא ונתקנים גם הס
פ"ד הח"ל ואח"כ בשאר ביה חלקי בחי' המוחין כראוי להס
ותאריה המוחין מתפשטים ב"מ הגני' ז' ו"ן ונתקנים גם הס
פ"ד הני'ל ומבואר כ"י בס' הכוזה בכוזה ר' כרישע וד'
וקיפח בסוף דרוס טוה שיש שלס פ"ס ובסוף ס"א משער
מוחין וללס פ"ס זה (קל) הסדר הוא בין נפיבור בין
ביניקס בין בגדלוה בכל פרס לרך לסקן תחילת האורס
ואח"ך מתיילא העניפים נתקנים ומבואר לפיל (קלח) שייך
פלזי היסב בכללות ובפרטות כנ' אס ועס זה יוכן היסב
עבין הני'ל :

**הקדמה האלו היא בסדר תיקון מחצב הגשמת כפי
סדר תיקונם בשורשם העליון :**

ידוע כי האורס עלמה היא הנוף הקודס והארי' מלס
הס הארי' חייבי (ק"ב ע"א) נוף האורס והענין
הוא כי האורס היא שורס ומקור עלמות אור הגנח"מ
המתפשטים בכל פרטוק והוא חור הא"ס המתפשט פוך
גנח"מ דיהודס דתמשה פרטעי הכפר דא"ק ופוך גנח"מ
דחיה דה' פרטעי חכמה דא"ק ופוך גנח"מ דנשמה דה'
פרטעי בינה דא"ק ופוך גנח"מ דרוח דה' פרטעי זל' דא"ק
ופוך גנח"מ דה' פרטעי המלכות דא"ק :

עוד מתפשט עלמות אור הא"ס הני'ל פוך הגנח"מ דגנח"מ
דחיה דכ"ה פרטעי האינלוס דארס קדמון (קלב) פ"ד
הני'ל וכן הוא מתפשט ותאזר פוך הגנח"מ דגנח"מ דכל
פרטוק מנ"ה פרטעי דכל שולס משלמות בי"ע דא"ק הכולל :

וכע"ד הח"ל הוא מתפשט ומאיר פוך הגנח"מ דכל פרטוק
מפרטי פרטעי א"ק ואבי"ע דהאי' הכולל המלביש
לא"ק ואבי"ע דא"ק הח"ל הכולל :

וכן פ"ד הני'ל הוא מתפשט ומאיר פוך הגנח"מ דכל
פרטוק מפרטי פרטוק א"ק ואבי"ע דכל שולס משלמות
בי"ע הכוללים המלבישים זה לזה בזה והס מלבישים בזה
לא"ק ואבי"ע דהאי' הכולל הני'ל המלביש בזה לארס קדמון
ואבי"ע דא"ק הכולל הני'ל וכ"י נק' מחצב הספי' :

ועל א"ק ואבי"ע דכל פרס דמחצב הספירות הנו' מלביש
עליו בזה מכל לדדיו ואבי"עו חרס קדמון ואבי"ע
דמחצב הגשמות המתייחס אליו ונקרא נשמו דנשמו מתס
בכל פרטיו ונכלל ויפרס בכל פרטי ספירותיו ופרטותו בשוני
ובאורך פ"ד הנו' במחצב הספי' הנו' במ"א בהקדמה :

וכשנברא אדהי' ככלל בו כל מחצב הגשמות הנו'
ואנה נשח שהס הכלים ד"ס שבו כלל פרמ"ח

אזורים וספי' גידים שהס תרי"ג ויש בו חמשה פרטופים
סללים דתמשה פעמים ח"ק ואבי"ע דפרטות ח"ק ואבי"ע
פ"ד הנו' במחצב הספירות וכל פרטוק מפרטי פרטעי ח"ק
ואבי"ע הנו' כלול מתמשה פרטופים הנקראים בשם שור ובכר
גידים ועלמות ושוח שנעלמות כלל מתרי"ג איברים שבתוכם
מהלבישים תרי"ג איברי האלס שנחוך כללס מתלבישים תרי"ג
איברי הגנח"מ דכל פרס ובתוכס מתלבישים תרי"ג איברים
ד"ס דכל פרטוק דפרטי ח"ק ואבי"ע דמחצב הספי' פ"ס
למח המוחין ונרנח"מ שבו המתייחסים אליו שנתוכס מתלביש
נוף הקודס של האורה הני'ל :

ונתבאר כי בארה"ל ככלל כל מחצב הגשמות וסוי כלוליס

הגדרות וביאורים (קנה) חרות דף קל"ז ע"כ יש"ט ו' (קנה) ס"ג דף פ"א ד"ס ומס' : (קל) דר"ל : (קל) וסוי סוף
ד"ק כי פ"ס הקודס כ"ד ידוע ס"כ קל"י של כליל דח"ק כהוא סוף דח"ק וע"כ ס"ג ומתקס פרטופו סכר דח"ק ר"ל על הכר דח"ק דח"ק
וע"כ ס"ג דרי' פ"ט וס' חכ"ה ר"ל על סכמה דח"ק ח"ק וכן פ"ס ד"ב מלוש בינה דח"ק ר"ל על סכמה דח"ק ח"ק וכן פ"ס ד"ב מלוש ר"ל דח"ק ר"ל על
האל ודל"ל דח"ק וכן פ"ס ד"ב מלוש כללס דח"ק ר"ל על סכמה דח"ק ח"ק ודברס ס"ג על כ"עט"ש דגנח"מ דח"ק וכן פ"ס ד"ב מלוש ר"ל דח"ק ר"ל על
דאילנות דח"ק סמ"ג ח"ק ח"ק :

דרוש ג משער החרב עמ"י נ"ב ל"ל מן התון לטבי עד מרעה התמיד וכו' פ"ט עמ"ט ביוזר אור עד העמידה נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לשמחה עם פנימיות דבריאה וזו אלו מפלים טי' ונכללים בהם ל"ב ופולים דאלינות :

ע"ש עמ"ט שלשה ספרות אחרות ל"ב ופנימיות ח"ג"ט עם חילוניות המלכות הרי שלשה ספרות אחרות . דרוש ח' מדרוש הקדים עמ"ט אשר הכותב שכחח השלמו ל"ב זה השלמו לפי שהיכל קה"ק דילה טלל ארבעה ספרות כהג"ד וששה היכלות החחחחחט הרי הם י"ט והם נחלקים לשבעה היכלות וס' שבעה ושבעה מולקות ע"כ מס' הכותב יסן . דרוש חלה לרוד עמ"ט כענין טעה שם חח"ך המכר ל"ב ונלפ"ד חיים כי הראשון הוא שני אחרים דלזה עם ישראל יאמנם השני הוא כעוד שני האחרים דחל עם ישראל ובמלה רטון ט' :

דרוש ב של המזירות עמ"ט בחסלה רחש הגנה יפ"ט ל"ב והם נח' המוחין המקיימים הגר"ן הגן' תפילת הנוכר שם בדרוש ה' וזנים המוחים המקיימים סמכר בדרוש ד' דברכה אבות כי שם נחבאר כי נספוק שפע נחשבים מוחין לז"א (צ"ד ע"ב) ובשכחל"ז מוחין לרחל טוקביה אבל בדרוש המקיימים דר"ט מסכים עם זה הדרוש שאין הטוק' מקבלת המוחין עד הפמידה נכזכר כהן ע"ט . דרוש ח' משער ק"ט תחכל בהם נשפוק זה ל"ב ספידים ע"ג פינד ומשק אוחס כזכור לקמן בסדר החסילה :

דרוש ה משער הפמידה בדרכה חסה גיבור ופ"ט ל"ב ודע כי בשחורו המוחין להחפש בו"א נתמן אציהם לא נחפשו ס"ח החסדים רק נחסד דז"א הראשון שסוף החכמה ואח"ך מברכה חסה גיבור נבטרה ובאהה קדוש בת"ם וברי זה חצוק ונלפ"ד חיים כי וכו' חסידות הדבר ע"ח דרוש ו' משער הגיבור :

עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י של ל"ב ולקמן נסנת רלה כ' שהם נה"י שנו אחרונים פ"ט נבאק הדרוש עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י דז"יר אחרין פלמו ל"ב ולפיל בחחחחם הדרוש כהג"ד שהם נה"י דז"א הראשונים שפלו לחג"ה והם החלה פרקין פילחין דנה"י שפלו לחג"ה . ולפ"ד להבין כמה שנהבאר בשער מיפוש הירח כי אחר חרני בית ראשון לא נחפשו נה"י דחומא רק עד הכה"ן דז"א הראשונים שפלו לחג"ה נחל שרדך לטוין נשלשה ברכות אלט להמשיך הארס מנה"י דחומא שנהכ"ה הראשונים דז"א שפלו לחג"ה להמשיך הארס הנוכר לנה"י של האחרונים ומשם לחג"ה דטוק' :

דרוש כונת אמן עמ"ט ברוך הוא ונ"ט ל"ב ללפ"ד שרדך לומר קך נחילה ברוך טטוין אל עם אה"ה ירוחן המלוכש נשם הו"ה דפ"ג וכן הוא נסחת ספר הכוונה יסן ופיין לפיל סוף דרוש ראשון מדרוש' התפילין שורש סנה ו :

שער דרושי עיבור עמ"ט כהחפשות הסודים ל"ב ואלו נלכד מהחפשות ס"ח וה"ג בברכה עם פשרה לבושיהן ככל לילה . דרוש ח' מדרוש תג השבושע עמ"ט זה הכתר הניחן לז"א פיין בשער כ"ט פ"ט בחלוג הפרק ד"ט ואמנם תחלב אבאר ט' עד סוף הענין ותראה מה ענין הכתר סה . ע"ט פת"ט כטרע ל"ב נ"ל שג"ל כי לז"א הם חו"ב דכללות האל' וארדך כתר דלז"א ע"ט עמ"ט גם למעלה לא יס יזוח עד היום ל"ב יסן כי כל המוחין נחשכו בו"א מתחלה העומר עד לחסודם יום שבושע הם המוחין דחודר ופי"ט תפילה שחרית ומסב נחשבים מוחין דגנים דישב"ח ודז"א ודז"א וזו מוחונים ולכן אין לרדך לטוין בחפילת שחרית ומסב כי אם ממחלה באהבה ואילך בשחרית מוחין דגנים דבינה נישב"ח נבארה מוחין דגנים דחמה מוח"א פילחין נלחש ותורס דמסב מוחין דגנים דכתר מח"א :

ע"ש עמ"ט מקבלת נחמחה למוס ל"ב לפי כי עד שעה

נבראה והוא חילוניות דאלינות ובפנימיות דבריאה כי חילוניות ודאלינות היינו בריאה דאלינות כנודע כי ישב"ח הם חילוניות דז"א חלל שאפשר ששחין דחמ"ה הם כל המוחין דג"ד דז"ק ולפיכך נקרא פנימיות דבריאה כי בריאה ודאלינות הם הג"ר דכל פרט ובמלה ישראל נחשכו מוחין דרוח דבריאה ובמלה אחד נחשכו מוחין דנה"י דבריאה אבל מוח דלכא שהם הג"ר הגן' אל' חנים אלל מוחין דז"ק הגן' חילוניות דאלינות ר"ל ו"ק דג"ר דלכא שהם בריאה דאלינות והם מוחין שלמים בערכם אלל שבערך כללות האלינות יקראו ו"ק בערך דבריאה הכולל הגן' חומא ו"ק בערך האל' הגן' אבא ג"ר :

נמצא שכל אוחס המוחין בין דלכא בין דחומא נחשבים נק"ט כי כולם נק' מוחין דז"ק ונק' מוחין דחומא ואח"כ בעמידה נחשבים מוחין דז"ק ונ"ר מג"ר דז"א וטלם נק' מוחין דג"ר ונק' מוחין דלכא :

מז גם אפשר לומר כי המוחין דחומא הם המוחין דז"ק דג"ר דז"ק כנז"ל והמוחין דלכא הם מוחין דג"ר דג"ר דז"ק וכנודע נחשבים מוחין כפולים לבריאה דאלינות והם ממש רוגמת תפילין ריד שהיא בבריאה ותפילין דראש דאלינות וכל ח' מלוה כפי"ט הו"ה שלימה כוללה ממוחין דז"א . הארבעה ע"ג דרפ"ח נילונין האבררין ועולים נחשם הם בידורי ארבע טוק' דב"ן הע"ב בידורי טוק' דג' דרוחן עתיק ואבא וז"א שסם חלקי הב"ן המחובר עם המ"ה שגופם שדוכרוין והם"ג חלקי בידורי הב"ן דטוק' דשחיק וזחמא וטק' דז"א הכוללת . והמ"ה בידורי הב"ן דלרדך וס"ט ויעקב והב"ן בידורי הב"ן דטוק' דז"א ותבוטה ורחל המוחין דז"ק דגדלות הנחשבים נק"ט שהם ד' יה"י דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ד' מוחין חו"ב וחז"ג דחכמה וד' אה"י מלאים ד' מוחין חו"ב וחז"ג דבינה נראה כי הו"ה מלאים הם מוחין דחכמה דארבעה פרטפים שכתר שהם שחיק וטוקביה וז"א וטק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין דבינה דפרטפים סמכר לחלקי הב"ן שבהם וד' אה"ה מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטפים הנוכר לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנבורות דדעות דחלקי הב"ן דפרטפים הנוכר :

הגדרות ספר הכוונות מפוררש"ש זל

דרוש א (צ"ד ע"א) עמ"ט גם ה"ח ברכות ש"ט מן ברכה עמ"י ל"ב ט"ס הוא זה ונ"ל מן ברכה הזמן לטבי טי' וכן היא הגירסא בספר הכוונות יסן ובספר פ"ט . פ"ט עמ"ט וכנוד ה"ח אוכרוח ש"ט נשירח ה"ט וסם ביארנו סודם ופ"ט ג"כ שהם בו"א דפשיה והם ט' דלור ישר וט' דלור חודר :

ע"ש עמ"ט ואמנם הם סוד חרי פיירין ל"ב וחרי אודיין וחרי טוקבי דחוטמא . ופומא פ"ט כסוד מש"ה ויבא לו יין וישת ל"ב דלרמי ביה מיא יפ"ט . עוד שם על מה שאמר כטוין זיווג תפארת ומלכות ל"ב כי כבר ידעת כי כל בחינת זיווג הכרכות המלוט וההכנין הוא זיווג חילוניות העולמות וחיותם שהוא זיווג סודי דלא פסיק לעלמין ועל ק אלט השני יסודות שלהם יחד נחילה ברוך כי שניהם לעולם כזיווג . דרוש ג' משער האלינות עמ"ט גם היא מלאה באלף כזה וז"א ל"ב כן הוא בס' פ"ט סוף"ו מלא . דרוש ח' משער תפילין עמ"ט שם יהו"ה נחילין אלפין אבאר בו' כחי' שבו ל"ב וסם אה"ה דהי"ן הוא כתר נחמ"ה דז"א והוא נשמה אל הו"ה דהי"ן שבו"ט שבו . דרוש ח' מסדר התפילה עמ"ט ברוך שאמר עד יולד אור ל"ב אז נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לבחי' ארוחות שהוא פנימיות דז"א וזו אלו מעלין טי' פ"ט עמ"ט והפליה אבדול ל"ב אלל שגרהה דלינית קטן גם הוא בחחחחח ס' כטות יסן ד"ט פ"ט :

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנג'ל לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנג'ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה ^{אוצר החכמות} דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לכד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [רג"ד] א"ה דקס"א, והו רמו בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לכד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנג'ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כ"ב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לכד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לכד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לכד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה או יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי' בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבנות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם חז"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לדכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמכיא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

מט. אך צריך להבין מהיכן נמשכין שרשי המוחין, דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז בשוה ופרצוף הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"י בו שרשי המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם בכל שורש מהם עתיק ועליו מלכשת נוק' שלו ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת הנכנסים בתוך גוף שרשי המוחין של ז"א, ות"ת של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם הל"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי המוחין. ובוה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א וישסו"ת וגם בזווגי זו"ן ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך שם ע"ב מחסד דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם, ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום שכתוב שם שאו"א וישסו"ת זו"ן [שהם] חב"ד דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש בינה וחו"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א, שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה, ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר השרשים הם באים משורש החכמה (פ"אף שלא נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש משורש שבגדו בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא עוד אלא יש להכריח שמסתלקים גם הם בסוד מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דבינה דזו"ן עד הזו"ן ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה שהביא ראיה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"י ובכללם הת"ת שהוא עיקר הוא"ו, ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק' שהיא בחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

וב"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכריעות וקיפות הוא מה שביררתי האוכל מתוך הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכוין ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

פד. המוקף הערה מהרב המחבר זלה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שר"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של בינה וחו"ג דז"א הם מלבישים מבחוץ על חכמה דכתר דז"א, והם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו בינה וחו"ג דכתר דז"א, כל בחינה לכתניה המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שבינה דזו"ן דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחו"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצאתי (מרפו"י).

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

פז. נ"ל צ"ל יש.